

Brüsszel, 2018. június 26.
(OR. en)

10295/18

Intézményközi referenciaszám:
2016/0397 (COD)

SOC 427
EMPL 348
CODEC 1113

AZ ELJÁRÁS EREDMÉNYE

Küldi: a Tanács Főtitkársága

Címzett: a delegációk

Előző dok. sz.: 10052/18

Biz. dok. sz.: 15642/16 + ADD 1-ADD 8

Tárgy: Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet, valamint a 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról szóló 987/2009/EK rendelet módosításáról (EGT- és Svájc-vonatkozású szöveg)
– Általános megközelítés

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a fent említett rendelettervezet szövegét, amelyről az (EPSCO) Tanács a 2018. június 21-i ülésén általános megközelítést alakított ki. A legutóbbi változathoz képest (a 10052/18 dokumentum mellékletei) végrehajtott változtatásokat **félkövér betűtípus** jelzi.

Tervezet

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet, valamint a 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról szóló 987/2009/EK rendelet módosításáról

(EGT- és Svájc-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 48. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A szociális biztonsági koordináció modernizált rendszere vált alkalmazandóvá 2010. május 1-jétől a 883/2004/EK rendelettel és a 987/2009/EK rendelettel.

1 HL C [...], [...], [...] o.

- (2) E rendeleteket naprakésszé tette a 2012. május 22-i 465/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet a rendeletek egyes rendelkezéseinek kiegészítése, pontosítása és naprakésszé tétele érdekében, különösen az alkalmazandó jogszabályok meghatározása és a munkanélküli ellátások terén, és hogy technikai jellegű kiigazításokat eszközöljön a mellékletek nemzeti jogszabályokra való hivatkozásain.
- (3) Az értékelésekből és a szociális biztonsági rendszerek koordinációjával foglalkozó igazgatási bizottságban folytatott vitákból nyilvánvalóvá vált, hogy a tartós ápolási-gondozási célú ellátások, a munkanélküli ellátások és a családi ellátások területén folytatódnia kell a modernizációs folyamatnak.
- (4) Továbbra is elengedhetetlen, hogy a koordinációs szabályok lépést tartsanak alkalmazásuk jogi és társadalmi környezetének folyamatos alakulásával, tovább könnyítve a polgárokat megillető jogok gyakorlását és ezzel egyidejűleg biztosítva a jogi helyzet egyértelműségét, a pénzügyi terhek érintett tagállami intézmények közötti tisztességes és igazságos elosztását, az adminisztratív eljárások egyszerűségét és a szabályok végrehajthatóságát.
- (5) Az egyenlő bánásmód 883/2004/EK rendeletben előírt elvének alkalmazása során tiszteletben kell tartani az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlatát. A Bíróság a C-140/12. sz. *Brey* ügyben, a C-333/13. sz. *Dano* ügyben, a C-67/14 sz. *Alimanovic* ügyben, a C-299/14. sz. *Garcia-Nieto* ügyben és a C-308/14. sz. *Bizottság kontra Egyesült Királyság* ügyben hozott ítéletében értelmezte ezt az elvet, továbbá a 883/2004/EK rendelet, valamint az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv² kapcsolatát.

² HL L 158., 2004.4.30., 77. o.

- (6) A tartós ápolási-gondozási célú ellátások ez idáig nem tartoztak kifejezetten a 883/2004/EK rendelet tárgyi hatálya alá, de elviekben a betegségi ellátásokra alkalmazandó szabályok alapján koordináció tárgyát képezték, ami jogbizonytalanságot szült mind az intézmények, mind a tartós ápolási-gondozási célú ellátásokat igénylő személyek körében. A rendeletben olyan, a tartós ápolási-gondozási célú ellátásokra szabott szilárd jogi keretet kell kialakítani, amelynek értelmében betegségi ellátásokként főszabályként továbbra is koordinálni kell ezeket, és amely tartalmazza ezen ellátások egyértelmű meghatározását és felsorolását.
- (7) [...]
- (8) A munkanélküli ellátások területén a biztosítási időszakok összesítésének szabályait egységesen kell alkalmaznia valamennyi tagállamnak.
- (8a) Annak biztosítása érdekében, hogy valódi kapcsolat álljon fenn a munkanélküli személy és a munkanélküli ellátásokat nyújtó tagállam munkaerőpiaca között, a 883/2004/EK rendelet 65. cikkének (2) és (2a) bekezdésében említett, teljes mértékben munkanélküli, határt átlépő munkavállalók kivételével, az időszakoknak a munkanélküli ellátásokra való jogosultság megadása céljából történő összesítésére vonatkozó szabályokat ahhoz a feltételhez kell kötni, hogy a biztosított személy legutóbb legalább egy hónap megszakítás nélküli biztosítási időt vagy munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként ledolgozott szolgálati időt szerzett az adott tagállamban és ezzel előre meghatározott időn keresztül hozzájárult az adott tagállamban a munkanélküli ellátások rendszerének finanszírozásához. Ellenkező esetben az az utolsó előtti tagállam az illetékes, amelyben a személy biztosítási időt vagy munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként ledolgozott szolgálati időt szerzett, amennyiben a személy ilyen időt szerzett az adott tagállamban. Ebben az esetben a legutóbbi biztosítás helye szerinti tagállam foglalkoztatási szolgálatainál való bejelentkezésnek ugyanazzal a hatással kell járnia, mint az azon tagállam foglalkoztatási szolgálatainál való bejelentkezésnek, amelyben a munkanélküli személy korábban biztosított volt. Amennyiben a személy nem szerzett ilyen időt az említett tagállamokban, a legutóbbi biztosítás, munkavállalói vagy önálló vállalkozói jogviszony helye szerinti tagállam az illetékes.

- (9) Annak érdekében, hogy javuljanak a munkanélküli személyek lehetőségei arra, hogy másik tagállamba költözzenek munkát keresni, és jobb esélyekkel rendelkezzenek a munkaerőpiacra történő visszailleszkedésre, valamint hogy a határokon átnyúlóan kezelhető legyen a strukturális munkaerőhiány, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy élnek azzal a lehetőséggel, hogy a munkanélküli ellátások exportálásának időtartamát meghosszabbítják a személy munkanélküli ellátásokra való jogosultságának lejártáig.
- (10) Egyenlőbb bánásmódot kell biztosítani a határ menti ingázó munkavállalók és a határt átlépő munkavállalók számára annak garantálásával, hogy munkanélküli ellátásban részesüljenek az utolsó tevékenység helye szerinti tagállamtól, ha legalább három hónap megszakítás nélküli biztosítási időt vagy munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként ledolgozott szolgálati időt szereztek abban a tagállamban.
- (10a) A luxemburgi munkaerőpiacot számos egyedi vonás jellemzi. A foglalkoztatásban részt vevők összességének igen jelentős hányadát a határ menti ingázó munkavállalók adják, akiknek a száma nagyban meghaladja bármelyik másik tagállam határ menti ingázó munkavállalóinak a foglalkoztatottak körében tapasztalható arányát. A határ menti ingázó munkavállalókra és a határt átlépő munkavállalókra vonatkozó új szabályok bevezetése várhatóan rendkívül nagy adminisztratív terhet ró a luxemburgi munkaügyi hatóságra, mivel komoly mértékben megnőne azoknak a munkavállalóknak a száma, akiknek tekintetében e hatóság válna az illetékes intézménnyé. Ezért célszerű Luxemburg számára hosszabb bevezetési időszakot engedélyezni, amely időszak alatt továbbra is [az (EU) xxxx rendelet hatálybalépése] előtt hatályos 883/2004/EK rendelet 65. és 86. cikke, valamint a 987/2009/EK rendelet 56. és 70. cikke lenne alkalmazandó, hogy a tagállam számára kellő idő álljon rendelkezésre ahhoz, hogy megtehessen a jelenlegi szabályozási keret és az új szabályok közötti zökkenőmentes átmenethez szükséges minden előkészítő lépést, és kiigazítsa szociális biztonsági rendszerét.**
- (11) Az Európai Unió Bíróságának a C-347/12. sz. *Wiering* ügyben hozott ítéletének figyelembevételére érdekében, a különbözeti kiegészítés kiszámításánál az azonos típusú családi ellátások két kategóriáját kell megkülönböztetni: egyrészt azokat a pénzügyi családi ellátásokat, amelyek elsődleges célja a gyermeknevelés miatt meg nem keresett jövedelem pótlása, másrészt az összes többi családi ellátást.

- (11a) Azon pénzbeli családi ellátások, amelyek elsődleges célja, hogy részben vagy egészben pótolják a gyermekneveléssel töltött idő alatt meg nem keresett jövedelmet vagy azt a jövedelmet, amelyet az adott személy ez idő alatt nem tud megkeresni, az illetékes tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozó szülő egyéni és személyes szükségleteinek kielégítésére szolgálnak, és ezért megkülönböztethetők az egyéb családi ellátásoktól, mivel céljuk a szülő kompenzálása a gyermeknevelésre fordított idő alatti jövedelem- vagy bérveszteségért, nem pedig kizárólag az általános családi kiadások fedezése.
- (12) Annak érdekében, hogy a 883/2004/EK rendelet időben hozzáigazítható legyen a nemzeti szintű fejleményekhez, az Európai Bizottság részére az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkével összhangban felhatalmazást kell adni a 883/2004/EK rendelet és a 987/2009/EK rendelet mellékleteit módosító jogi aktusok elfogadására. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak³ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kézhez kell kapnia minden dokumentumot, és szakértőik számára szisztematikusan biztosítani kell a lehetőséget a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein való részvételre.
- (13) A tagállamok arra irányuló erőfeszítéseinek támogatása céljából, hogy küzdelmet folytassanak a koordinációs szabályok alkalmazásával kapcsolatos csalások és hibák ellen, további megengedő jogalapot kell létrehozni a 883/2004/EK rendelet és a 987/2009/EK rendelet hatálya alá tartozó személyekre vonatkozó személyes adatok kezelésének megkönnyítése céljából. Ez lehetővé tenné a tagállamok számára, hogy az illetékes intézményeik birtokában lévő adatokat összevessék valamely más tagállam birtokában lévő adatokkal a további vizsgálatot igénylő hibák vagy ellentmondások feltárása érdekében.
- (14) [...]

³ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

- (15) A dokumentumok ellenőrzésére és csalás vagy hiba esetén a visszavonásukra irányuló eljárás meggyorsítása céljából meg kell erősíteni a kiállító intézmény és a visszavonást kérő intézmény közötti együttműködést és információcserét. Amennyiben a dokumentum érvényessége vagy a bizonyítékok helyállósága tekintetében kétség merül fel, a tagállamok és az érintett személyek érdeke azt diktálja, hogy az érintett intézmények észszerű határidőn belül megállapodásra jussanak egymással.
- (15a) A dokumentum birtokosára alkalmazandó szociális biztonsági jogszabályokról szóló dokumentumok tekintetében részletes eljárást kell előírni az érvényességükkel kapcsolatos kételyek esetén folytatandó együttműködésre. Ezenfelül a visszamenőleges hatályra vonatkozóan is további szabályokat kell megállapítani, amennyiben egy dokumentumot visszavontak vagy helyesbítettek. Ez vonatkozik az olyan helyzetekre is, amelyekben az érintett tagállamoknak határozniuk kell arról, hogy kössenek-e a 883/2004/EK rendelet 16. cikkén alapuló megállapodást a dokumentumban foglalt időszakok egy részére vagy egészére vonatkozóan.
- (16) A koordinációs szabályok eredményes és hatékony működésének biztosításához egyértelművé kell tenni az olyan munkavállalókra alkalmazandó jogszabályok meghatározásának szabályait, akik két vagy több tagállamban végzik gazdasági tevékenységüket, hogy ily módon nagyobb hasonlóság legyen biztosítható az olyan személyekre alkalmazandó feltételekkel, akiket egyetlen tagállamba küldenek gazdasági tevékenység végzése céljából.
- (16a) Ezenfelül a korábbi biztosítási jogviszonyra vonatkozó minimális időszak előírásával meg kell erősíteni a másik tagállamba küldött munkavállalók származási tagállamának szociális biztonsági rendszerével való kapcsolatot.

- (17) A 883/2004/EK rendelet 12. és 13. cikkének és a 987/2009/EK rendeletben a behajtásra vonatkozóan előírt szabályok végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében az Európai Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Az említett hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁴ 5. cikkének megfelelően kell gyakorolni.
- (18) Ha a tagállam nem tudja határidőn belül jelenteni minden egyes korcsoport tekintetében a tárgyévben egy főre jutó éves átlagos költséget, lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a tagállam az adott év tekintetében a Hivatalos Lapban a közvetlenül megelőző év tekintetében közzétett éves átlagos költségek alapján nyújtsa be követeléseit. A természetbeni ellátásokra fordított kiadások rögzített összegek alapján történő megtérítésének a lehető legközelebb kell állnia a tényleges kiadásokhoz; ezért a jelentési kötelezettségtől való eltérést jóvá kell hagynia az igazgatási bizottságnak, és az nem engedélyezhető a következő évben.
- (19) Az azokban a helyzetekben alkalmazandó beszámítási eljárást, amelyekben egy tagállam jogszabályainak alkalmazására ideiglenes jelleggel került sor a 987/2009/EK rendelet 6. cikkével összhangban, ki kell terjeszteni olyan egyéb esetekre is, amelyekben egy intézmény nem volt illetékes az ellátások folyósítására vagy arra, hogy részére járulékot fizessenek. Emellett ezzel összefüggésben mellőzni kell a különböző nemzeti jogi elévülési rendelkezések alkalmazását annak biztosítása érdekében, hogy az intézmények közötti visszamenőleges követelésrendezést ne akadályozzák a nemzeti jogszabályokban meghatározott összeegyeztethetetlen határidők, és ezzel egyidejűleg egységes három éves elévülési időt kell bevezetni, amelyet azon időponttól visszafelé számolva kell kiszámítani, amikor megindult az e rendelet 5. cikkének (2) bekezdésében és 6. cikkének (3) bekezdésében hivatkozott vitarendezési eljárás, annak biztosítása érdekében, hogy ne hiúsuljon meg ezen eljárás.

⁴ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

- (20) Az eredményes behajtás a csalások és visszaélések megelőzésének és kezelésének egyik eszköze, amely biztosítja a szociális biztonsági rendszerek zavartalan működését. A 987/2009/EK rendelet IV. címének III. fejezetében szabályozott behajtási eljárások a 2008/55/EK tanácsi irányelvben⁵ meghatározott eljárásokon és szabályokon alapulnak. Ezen irányelvet hatályon kívül helyezte az adókból, vámokból, illetékekből és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról szóló 2010/24/EU irányelv⁶, amely a végrehajtási intézkedésekhez használt egységes okiratot, valamint a követelésekkel kapcsolatos okiratok és intézkedések kézbesítésére szolgáló egységes formanyomtatványt vezetett be. A szociális biztonsági rendszerek koordinációjával foglalkozó igazgatási bizottság által elvégzett felülvizsgálatban a tagállamok többsége előnyösnek vélte a 2010/24/EU irányelvben szabályozotthoz hasonló egységes végrehajtási okirat használatát. Ezért a behajtás eredményességének fokozása és a koordinációs szabályok zavartalan működése érdekében szükséges, hogy a szociális biztonsági követelések behajtására vonatkozó kölcsönös segítségnyújtással kapcsolatos szabályok tükrözzék a 2010/24/EU irányelvben foglalt új intézkedéseket.
- (21) Az egyes tagállamok jogszabályaiban bekövetkezett változások figyelembevétele, valamint az érdekelt felek jogbiztonságának biztosítása érdekében a 883/2004/EK rendelet mellékleteit ki kell igazítani.
- (22) E rendelet több rendelkezése azonnal alkalmazható, mivel azok nem igényelnek további végrehajtást, ugyanakkor e rendelet egyes rendelkezései tekintetében helyénvaló előírni az alkalmazás kezdőnapját, hogy így elegendő idő álljon a tagállamok rendelkezésére az említett rendelkezések végrehajtására,

⁵ A Tanács 2008. május 26-i 2008/55/EK irányelve az egyes lefölözésekből, vámokból, adókból és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról (HL L 150., 2008.6.10., 28. o.).

⁶ A Tanács 2010. március 16-i 2010/24/EU irányelve az adókból, vámokból, illetékekből és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról (HL L 84., 2010.3.31., 1. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 883/2004/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. [...]

1a. új A szöveg a (2) preambulumbekzdés után a következı új (2a) preambulumbekzdésekkel egészül ki:

„(2a) Az Európai Unió mőködésérıl szóló szerzıdés 45. és 48. cikke biztosítja a munkavállalók szabad mozgását és ennek megfelelıen az állampolgárság alapján történı minden megkülönböztetés megszüntetését, valamint elıírja, hogy a szociális biztonság területén el kell fogadni azokat az intézkedéseket, amelyek e szabadság biztosításához szükségesek. Az Európai Unió mőködésérıl szóló szerzıdés 21. cikke értelmében, továbbá a Szerzıdésekben és a végrehajtásukra hozott intézkedésekben megállapított korlátozásokkal és feltételekkel minden uniós polgárnak joga van a tagállamok területén való szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz.”.

2. [...]

2a. új Az (5) preambulumbekzdés helyébe a következı szöveg lép:

„Egy ilyen koordináció keretében az Unión belül a különbözı nemzeti jogszabályok szerint biztosítani kell az egyenlı bánásmódot az érintett személyek számára.”.

2aa. új Az (5) preambulumbekzdés után a szöveg kiegészül az alábbi új (5-a) preambulumbekzdéssel:

„Az egyenlı bánásmód elvének e rendeletben elıírt alkalmazását illetően a Bíróság vonatkozó ítélkezési gyakorlatát tiszteletben kell tartani. Ezt az elvet, valamint az e rendelet és a 2004/883/EK irányelv közötti kapcsolatot a Bíróság több közelmúltbeli ügyben hozott ítéletében is értelmezte: a C-140/12. sz., Brey, a C-333/13. sz., Dano, a C-67/14. sz., Alimanovic, a C-299/14. sz., Garcia-Nieto és a C-308/14. sz., Bizottság kontra Egyesült Királyság ügyben.”.

3. [...]

4. A (18b) preambulumbekzdés helyébe a következö szöveg lép:

„A légi járművek üzemben tartásához kapcsolódó műszaki követelményeknek és igazgatási eljárásoknak a 216/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet értelmében történő meghatározásáról szóló 965/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2014. január 29-i 83/2014/EU bizottsági rendelettel módosított, a légi járművek üzemben tartásához kapcsolódó műszaki követelményeknek és igazgatási eljárásoknak a 216/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet értelmében történő meghatározásáról szóló, 2012. október 5-i 965/2012/EU bizottsági rendelet III. mellékletének FTL alrészében szereplő fogalm meghatározás szerint a hajózószemélyzet és a légiutas-kísérő személyzet tagjaira vonatkozóan a »hazai bázis« az üzemben tartó által a személyzet tagja számára kijelölt hely, ahol az rendszerint megkezdí és befejezi szolgálati idejét vagy szolgálati időinek sorozatát és ahol normál körülmények között az üzemben tartó nem felelős a személyzet érintett tagjának elhelyezéséért.”.

5. A (24) preambulumbekzdés helyébe a következö szöveg lép:

„(24) A Bíróság ítélezési gyakorlatával összhangban a biztosított személyek és családtagjaik részére nyújtott tartós ápolási-gondozási célú ellátásokat – elvben – továbbra is a betegségi ellátásokra alkalmazandó szabályok alapján kell koordinálni. Ezeknek a szabályoknak a kialakítása során azonban figyelembe kell venni a tartós ápolási-gondozási célú ellátások sajátos jellegét. Különös rendelkezések előírása szükséges a tartós ápolási-gondozási célú természetbeni és pénzbeli ellátások halmozódásának esetére is.”.

5a. új A szöveg a (24) preambulumbekzdés után a következö preambulumbekzdéssel egészül ki:

„(24a) Tartós ápolási-gondozási célú ellátás alatt kizárólag olyan ellátások értendök, amelyek elsödleget célja olyan személyek ápolási-gondozási szükségleteinek a kielégítése, akiknek egészségkárosodás miatt – például idös koruk, fogyatékoságuk vagy betegségük folytán – hosszú időn keresztül mások jelentös mértékü segítségére van szükségük a napi életvitelhez kapcsolódó alapvetö tevékenységek elvégzéséhez. Ezen túlmenően tartós ápolási-gondozási célú ellátás alatt kizárólag olyan ellátások értendök, amelyek e rendelet értelmében szociális biztonsági ellátásnak minösülnek. A Bíróság ítélkezési gyakorlatával összhangban – lásd például a C-433/13. sz., Bizottság kontra Szlovák Köztársaság ügyet – szociális biztonsági ellátások azok az ellátások, amelyeknek a kedvezményezettek részére történö nyújtására az érintett szükségleteinek egyéni értékelése vagy önálló jogkörben történö mérlegelése nélkül, jogilag meghatározott helyzetük alapján kerül sor, és a tartós ápolási-gondozási célú ellátásokat is ennek megfelelően kell értelmezni. A tartós ápolási-gondozási célú ellátások nem terjednek ki különösen a szociális vagy az orvosi segítségnyújtásra. A kérelmezö személyes szükségleteinek egyéni értékelése nyomán, mérlegelés alapján nyújtott ellátások nem minösülnek az e rendelet hatálya alá tartozó tartós ápolási-gondozási célú ellátásoknak.”.

5b. új A szöveg a (32) preambulumbekzdés után a következö preambulumbekzdéssel egészül ki:

„(32a) A tagállamok maguk dönthetik el, hogy élnek-e az e rendelet 64. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt azon lehetöséggel, hogy meghosszabbítsák az ott említett három hónapos időszakot, összhangban az uniós joggal és így többek között a Bíróság C-551/16. sz. *Klein Schiphorst* ügyben hozott ítéletével.”

6. A szöveg a (35) preambulumbekzdés után a következö preambulumbekzdéssel egészül ki:

„(35-a) A különbözeti kiegészítés kiszámítása céljából e rendeletben figyelembe kell venni a C-374/12. sz., *Wiering*-ügyben a Bíróság által hozott ítéletet, és egyúttal meg kell tenni a szükséges pontosításokat és egyszerűsítéseket. Figyelembe véve a tagállamokban létező különbözö családi ellátások sajátos jellegét, a családi ellátások két típusát kell megkülönböztetni, amelyek a fő rendeltetésük, céljaik és odaítélésük jogalapja szerint minösülnek eltérőnek.

(35a) Azok a pénzbeli családi ellátások, amelyek elsődleges célja a gyermekneveléssel töltött időszak alatt meg nem szerzett jövedelemnek – illetve azon jövedelemnek, amelyet egy személy gyermeknevelés okán nem tud megszerezni – a részben vagy egészben történő pótlása, megkülönböztethetők a családi kiadások fedezésére szolgáló egyéb családi ellátásoktól. Mivel az ilyen ellátások az illetékes tagállam jogszabályaitól függően a szülőt személyében megillető egyéni jognak tekinthetők, lehetővé kell tenni, hogy azokat kizárólagosan az érintett szülő számára tartsák fenn. Ezeket az egyéni ellátásokat fel kell sorolni e rendelet XIII. mellékletének I. részében. A másodsorban illetékes tagállam dönthet úgy, hogy az elsőbbségi szabályok nem alkalmazandók ezekre az ellátásokra az illetékes tagállam jogszabályai és a családtagok lakóhelye szerinti tagállam jogszabályai szerinti családi ellátásokra vonatkozó jogosultságok halmozódása esetén. Ha egy tagállam úgy dönt, hogy nem alkalmazza az elsőbbségi szabályokat, következetesen így kell eljárnia hasonló helyzetben minden jogosult személy tekintetében, és e tagállamot fel kell sorolni a XIII. melléklet II. részében.”.

7. A szöveg a (39) preambulumbekzdés után a következő preambulumbekzdéssel egészül ki:

„(39a) A releváns uniós adatvédelmi vívmányokat, különösen a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló (EU) 679/2016 rendeletet (általános adatvédelmi rendelet) alkalmazni kell az e rendelet szerinti személyesadat-kezelésre.”.

8. A szöveg a (45) preambulumbekzdés után a következő preambulumbekzdésekkel egészül ki:

„(46) Annak érdekében, hogy e rendelet időben hozzáigazítható legyen a nemzeti szintű fejleményekhez, az Európai Bizottság részére az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkével összhangban felhatalmazást kell adni az e rendelet és a 987/2009/EK rendelet mellékleteit módosító jogi aktusok elfogadására. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak⁷ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kézhez kell kapnia minden dokumentumot, és szakértőik számára szisztematikusan biztosítani kell a lehetőséget a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein való részvételre.

(47) E rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájában és az emberi jogok európai egyezményében megállapított elveket.

(48) [...]”

9. Az 1. cikk a következőképpen módosul:

a) [...]

b) az i) pont 1. alpontjának ii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„i) 1. ii. a III. cím 1. fejezete szerinti természetbeni ellátások tekintetében, családtagként meghatározott vagy elismert személy, illetve a lakóhely szerinti tagállam jogszabályai által a háztartás tagjának tekintett személy;”;

⁷ COM(2015) 216 final.

c) a va) pont i. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„va) i. a III. cím 1. fejezetének alkalmazásában a betegségi, anyasági és azzal egyenértékű apasági ellátások tekintetében valamely tagállam jogszabályai alapján előírt természetbeni ellátások, amelyek célja az orvosi ellátás és az ezen ellátáshoz kapcsolódó termékek és szolgáltatások biztosítása, rendelkezésre bocsátása, közvetlen kifizetése vagy költségeinek visszatérítése.”;

ca) új a va) pont i. alpontja után a következő alpont kerül beillesztésre:

„-ii. a III. cím 1. fejezetének alkalmazásában a tartós ápolási-gondozási célú ellátások tekintetében valamely tagállam jogszabályai alapján előírt természetbeni ellátások, amelyek célja a vb) pontban említett tartós ápolás-gondozás biztosítása, rendelkezésre bocsátása, közvetlen kifizetése vagy költségeinek visszatérítése.”;

d) a va) pont után a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„vb) »tartós ápolási-gondozási célú ellátás«: olyan természetbeni vagy pénzbeli ellátás, amelynek célja olyan személyek ápolási-gondozási szükségleteinek a kielégítése, akiknek egészségkárosodás miatt hosszú időn keresztül más személy vagy személyek jelentős mértékű segítségére van szükségük a napi életvitelhez kapcsolódó alapvető tevékenységek elvégzéséhez a személyes autonómiájuk fenntartása érdekében; ez magában foglalja az ugyanezen célból a segítséget nyújtó személy számára biztosított ellátásokat is;”.

9a. új A 3. cikk (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) betegségi és tartós ápolási-gondozási célú ellátások;”.

10. [...]

11. [...]

12. A 11. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) E cím alkalmazásában a munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenységük miatt vagy következtében pénzbeli ellátásokban részesülő személyeket úgy kell tekinteni, mint akik folytatják az említett tevékenységet. Ez nem vonatkozik a rokkantsági, öregségi vagy túlélő hozzátartozói nyugdíjakra, a munkahelyi balesetek vagy foglalkozási megbetegedések miatt nyújtott nyugdíjakra, illetve az ápolásra-gondozásra szoruló személyek részére nyújtott tartós ápolási-gondozási célú pénzbeli ellátásokra.”;

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A hajózási személyzet és a légiutas-kísérő személyzet légi személy- vagy áru fuvarozási szolgáltatásokat lebonyolító tagjainak tevékenységét azon tagállamban végzett tevékenységnek kell tekinteni, amelyben a 2014. január 29-i 83/2014/EU bizottsági rendelettel módosított, a légi járművek üzemben tartásához kapcsolódó műszaki követelményeknek és igazgatási eljárásoknak a 216/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet értelmében történő meghatározásáról szóló, 2012. október 5-i 965/2012/EU bizottsági rendelet III. mellékletének FTL alrészében meghatározottak szerint a hazai bázisuk található.”.

13. A 12. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„12. cikk

Különös szabályok

(1) Az a személy, aki egy tagállamban – a tevékenységét szokásosan ugyanabban a tagállamban végző munkáltató alkalmazásában – munkavállalóként végzi tevékenységét, és akit az említett munkáltató egy másik tagállamba küld, hogy az alkalmazásában ott munkát végezzen, továbbra is az elsőként említett tagállam jogszabályainak a hatálya alá tartozik, feltéve, hogy a munkavégzés várható időtartama nem haladja meg a huszonnégy hónapot, és a szóban forgó személy nem egy korábban az adott tagállamba küldött másik, e bekezdés hatálya alá tartozó munkavállaló vagy a (2) bekezdés hatálya alá tartozó önálló vállalkozó helyébe lép.

(2) A tagállamok egyikében szokásosan önálló vállalkozóként tevékenykedő olyan személy, aki hasonló tevékenység végzése céljából egy másik tagállamba távozik, továbbra is az első tagállam jogszabályainak a hatálya alá tartozik, feltéve, hogy az ilyen tevékenység várható időtartama nem haladja meg a huszonnégy hónapot, és a szóban forgó személy nem egy korábban az adott tagállamba küldött másik, az (1) bekezdés hatálya alá tartozó munkavállaló vagy e bekezdés hatálya alá tartozó önálló vállalkozó helyébe lép.

(2a) Amennyiben egy, az (1) bekezdés hatálya alá tartozó munkavállaló vagy a (2) bekezdés hatálya alá tartozó önálló vállalkozó nem fejezi be a munkát vagy a tevékenységet, és helyébe egy másik személy lép, e másik személynek továbbra is azon tagállam jogszabályainak hatálya alá kell tartoznia, amelyből a másik tagállamba küldték vagy amelyben szokásosan önálló vállalkozóként tevékenykedik, feltéve, hogy az érintett összes személy által a másik tagállamban végzett munka vagy tevékenység teljes időtartama nem haladja meg a huszonnégy hónapot, és az (1) vagy a (2) bekezdésben említett többi feltétel teljesül.”.

14. A 13. cikk a (4) bekezdés után a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) Az a személy, aki valamely tagállamban munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként végez tevékenységet, és ezzel egyidejűleg munkanélküli ellátásban részesül egy másik tagállamtól, azon tagállam jogszabályainak a hatálya alá tartozik, amelyik a munkanélküli ellátást folyósítja.”.

14a. új A III. cím 1. fejezete helyébe a következő szöveg lép:

„Betegségi, tartós ápolási-gondozási célú, anyasági és azzal egyenértékű apasági ellátások”.

14b. új A 19. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„19. cikk

Tartózkodás az illetékes tagállam területén kívül

(1) A (2) bekezdés eltérő rendelkezései hiányában az illetékes tagállamtól eltérő tagállamban tartózkodó biztosított személy és családtagjai jogosultak a tartózkodásuk alatt orvosi okokból vagy tartós ápolás-gondozás igénye miatt szükségessé váló természetbeni ellátásokra, figyelembe véve az ellátások jellegét és a tartózkodás várható időtartamát. Ezeket az ellátásokat az illetékes intézmény nevében a tartózkodási hely szerinti intézménynek kell nyújtania, az általa alkalmazott jogszabályok rendelkezései szerint, mintha az érintett személyek az említett jogszabályok szerint lennének biztosítva.

A természetbeni ellátások – többek között a krónikus vagy meglévő betegségekkel, a szüléssel kapcsolatos vagy a tartós ápolási-gondozási célú természetbeni ellátások – nem tartoznak e cikk hatálya alá, ha a másik tagállamban való tartózkodás célja ezen ellátások igénybevétele.

(2) Az igazgatási bizottságnak meg kell határoznia azon természetbeni ellátások jegyzékét, amelyekhez gyakorlati okokból az érintett személy és az ellátást nyújtó intézmény előzetes megállapodása szükséges, azért, hogy egy másik tagállamban való tartózkodás során azokat biztosítani lehessen.”.

14c. új A 20. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) E rendelet eltérő rendelkezései hiányában annak a biztosított személynek, aki egy másik tagállamba utazik azzal a céllal, hogy a tartózkodás időtartama alatt az e rendelet 1. cikke va) pontjának i. alpontjában említett természetbeni ellátást vegyen igénybe, engedélyt kell kérnie az illetékes intézménytől.”.

14d. új A 30. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„30. cikk

Nyugdíjasok által fizetendő járulékok

(1) Egy tagállam azon intézménye, amely az általa alkalmazott jogszabályok szerint felelős a betegségi, tartós ápolási-gondozási célú, anyasági és azzal egyenértékű apasági ellátások fedezeteként fizetendő járulékok levonásáért, abban a mértékben követelheti és szedheti be az általa alkalmazott jogszabályok szerint számított levonásokat, amennyiben az említett tagállam egy intézményének az ellátások költségét a 23–26. cikk alapján viselnie kell.

(2) Ha a 25. cikkben említett esetekben a betegségi, tartós ápolási-gondozási célú, anyasági és azzal egyenértékű apasági ellátások fedezeteként az érintett nyugdíjas lakóhelye szerinti tagállam jogszabályai alapján járulékot kell fizetni, vagy hasonló összegeket vonnak le, az ilyen járulékokat nem lehet beszédni azon az alapon, hogy a nyugdíjas ott rendelkezik lakóhellyel.”.

15. A 32. cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha egy családtag egynél több tagállam jogszabályai alapján rendelkezik ellátásokhoz való származtatott jogosultsággal, a következő elsőbbségi szabályokat kell alkalmazni:

a) különböző alapokon megnyílt jogosultságok esetében az elsőbbségi sorrend a következő:

i. a biztosított személy munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenységein alapuló jogosultságok;

ii. a nyugdíj biztosított személy részére történő folyósításán alapuló jogosultságok;

iii. a biztosított személy lakóhelyén alapuló jogosultságok;

b) azonos alapon megnyílt származtatott jogosultságok esetében az elsőbbségi sorrendet a családtag lakóhelye mint kiegészítő kritérium alapján kell meghatározni;

c) ha a fenti kritériumok alapján nem határozható meg az elsőbbségi sorrend, utolsó kritériumként a biztosított személy valamely nemzeti nyugdíjrendszer keretében fennálló leghosszabb biztosítási ideje alkalmazandó.”.

15a. új A 33. cikk után a rendelet a következő cikkel egészül ki:

„33a. cikk

Tartós ápolási-gondozási célú ellátások

(1) Az igazgatási bizottságnak össze kell állítania az e rendelet 1. cikkének vb) pontjában foglalt kritériumoknak megfelelő tartós ápolási-gondozási célú ellátások részletes jegyzékét, meghatározva, hogy melyek a természetbeni, és melyek a pénzbeli ellátások, és azt, hogy az ellátást a tartós ápolás-gondozásra szoruló vagy az azt nyújtó személy kapja-e.

(2) Amennyiben az e fejezet hatálya alá tartozó valamely tartós ápolási-gondozási célú ellátás rendelkezik a III. cím egy másik fejezete értelmében koordinált ellátások jellemzőivel, a szabályoktól eltérve a tagállamok az ilyen ellátást az utóbbi fejezet szabályainak megfelelően is koordinálhatják, ha az ilyen koordináció eredménye általánosságban legalább olyan kedvező a kedvezményezettek számára, mint ha az ellátás koordinálására tartós ápolási-gondozási célú ellátásként e fejezet keretében került volna sor, és ha az ellátás szerepel a XII. melléklet azt meghatározó listájában, hogy a III. cím melyik fejezetét kell alkalmazni.

(3) E rendelet 34. cikkének (1) és (3) bekezdését alkalmazni kell a XII. mellékletben felsorolt ellátásokra is.”.

16. A 34. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„34. cikk

Tartós ápolási-gondozási célú ellátások halmozódása

(1) Ha egy személy, aki a 21. vagy a 29. cikk alapján pénzbeli tartós ápolási-gondozási célú ellátásokban részesül, egyidejűleg és e fejezet szerint jogosult ugyanabból a célból egy másik tagállamban található lakóhelye vagy tartózkodási helye szerinti intézménytől természetbeni ellátásokat igényelni, de az első tagállamban található valamely intézménynek is meg kell térítenie ezeknek a természetbeni ellátásoknak a költségét a 35. cikk szerint, a 10. cikkben az ellátások halmozódásának megelőzéséről szóló általános rendelkezést kell alkalmazni az alábbi egy megkötéssel: ha az érintett személy igényli és megkapja a természetbeni ellátást, a pénzbeli ellátás összegét csökkenteni kell a természetbeni ellátás azon összegével, amelyet a költségek megtérítésére kötelezett első tagállam intézményétől igényel vagy igényelhet.

(2) [...]

(3) Két vagy több tagállam, illetve azok hatáskörrel rendelkező hatóságai megállapodhatnak olyan egyéb vagy kiegészítő intézkedésekről, amelyek az érintett személyek tekintetében nem előnytelenebbek az (1) bekezdésben megállapított elveknél.

(4) Amennyiben ugyanazon időszakra és ugyanazon gyermekekre vonatkozóan több tagállam jogszabályai is pénzbeli tartós ápolási-gondozási célú ellátásokról rendelkeznek, a 68. cikk (1) bekezdésében megállapított, halmozódás esetén alkalmazandó elsőbbségi szabályokat kell alkalmazni.”.

17. [...]

18. Az 50. cikk (2) bekezdésében az „52. cikk (1) bekezdése a) vagy b) pontjának” szöveg helyébe az „52. cikk (1) bekezdése b) pontjának” szöveg lép.

18a. új A 61. cikk előtt a rendelet a következő cikkel egészül ki:

„60a. cikk

Különös szabályok a munkanélküli ellátási időszakok összesítésére vonatkozóan

A 6. cikk rendelkezéseinek e fejezeten belüli alkalmazása céljából az illetékes tagállam csak azon időszakokat összesíti, amelyeket annak a tagállamnak a joga alapján, amelyben az érintett személy a szükséges biztosítási időszakot megszerezte, a munkanélküli ellátásra való jogosultság megszerzéséhez és fenntartásához figyelembe kell venni.”

19. A 61. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„61. cikk

A biztosítási idő, a szolgálati idő vagy az önálló vállalkozóként folytatott tevékenység idejének összesítésére vonatkozó különös szabályok

(1) A 65. cikk (2) és (2a) bekezdésében említett esetek kivételével a 6. cikknek és a 60a. cikknek a legutóbbi biztosítás, munkavállalói vagy önálló vállalkozói jogviszony helye szerinti tagállam általi alkalmazása attól függ, hogy az érintett személy által az ellátások igénylése szerinti jogszabályoknak megfelelően legutóbb szerzett biztosítási idő, szolgálati idő vagy az önálló vállalkozóként folytatott tevékenység ideje megszakítás nélkül eléri-e legalább az egy hónapot.

(2) Amennyiben egy munkanélküli személy nem szerzett az (1) bekezdés szerinti legalább egy hónapos megszakítás nélküli biztosítási időt, szolgálati időt vagy nem folytatott megszakítás nélkül legalább egy hónapon keresztül önálló vállalkozóként tevékenységet, e személy az utolsó előtti olyan tagállam jogszabályainak megfelelően jogosult munkanélküli ellátásra, amelyben korábban biztosítási időt, szolgálati időt szerzett vagy egy adott időszakban önálló vállalkozóként folytatott tevékenységet, feltéve hogy ezen idő illetve időszak megszakítás nélkül legalább egy hónapig tartott. Az a tagállam, amely e bekezdés alapján illetékesé válik, saját jogszabályai alapján biztosítja a munkanélküli ellátást, a 6. és a 60a. cikk rendelkezéseinek szükséges mértékű alkalmazását követően, valamint a 64a. cikkben megállapított feltételek szerint és korlátozásokkal.

(3) Amennyiben a munkanélküli személy semelyik, az (1) és a (2) bekezdés szerinti tagállamban sem szerzett legalább egy hónapos megszakítás nélküli biztosítási időt, szolgálati időt, vagy nem folytatott megszakítás nélkül legalább egy hónapon keresztül önálló vállalkozóként tevékenységet, a legutóbbi biztosítás, munkavállalói vagy önálló vállalkozói jogviszony helye szerinti tagállam tekintendő illetékesnek, és e tagállam biztosítja a munkanélküli ellátásokat saját jogszabályaival összhangban, a 6. és 60a. cikk rendelkezéseinek szükséges mértékű alkalmazását követően.”.

19a. új A 62. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„62. cikk

Az ellátások kiszámítása

(1) Azon tagállam illetékes intézménye, amelynek jogszabályai az ellátásoknak a korábbi bér vagy szakmai jövedelem összegén alapuló kiszámítását írják elő, kizárólag az érintett személy által az említett jogszabályok szerint munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként folytatott legutolsó tevékenysége tekintetében kapott bérét vagy szakmai jövedelmét veszi figyelembe.

(2) Az (1) bekezdést akkor is alkalmazni kell, ha az illetékes intézmény által alkalmazott jogszabályok a bér vagy szakmai jövedelem megállapítására egy referencia-időszakot határoznak meg, amely az ellátások kiszámításának alapjául szolgál, és ha az érintett személy az említett időszak egészében vagy egy részében egy másik tagállam jogszabályainak a hatálya alá tartozott.

(3) Az (1) és (2) bekezdéstől eltérve, a 65. cikk (2) bekezdése első és második mondatában említett munkanélküli személyek esetében a lakóhely szerinti tagállam intézménye az általa alkalmazott jogszabályokban foglalt feltételek és korlátozások mellett figyelembe veszi az érintett személy által abban a tagállamban kapott bért vagy szakmai jövedelmet, amely tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozott a munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként folytatott legutóbbi tevékenysége során, a végrehajtási rendelettel összhangban.

19b. új A 63. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„63. cikk

Különös rendelkezések a lakóhelyhez kapcsolódó szabályok alóli mentességre vonatkozóan

E fejezet alkalmazásakor a 7. cikk csak a 64., a 64a. és a 65. cikkben meghatározott esetekben és az ott megállapított korlátok között alkalmazandó.”.

20. A 64. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a munkanélküli személy ellátásra való jogosultsága három hónapig áll fenn attól a naptól számítva, amikor a munkanélküli személy megszűnt az általa elhagyott tagállam foglalkoztatási szolgálata rendelkezésére állni, feltéve hogy az ellátások nyújtásának teljes időtartama nem haladja meg az utóbbi tagállam jogszabályai szerint neki járó ellátások időtartamát; az illetékes szolgálatok vagy intézmények ezt a három hónapos időszakot meghosszabbíthatják, legfeljebb az adott személy ellátásra való jogosultsági időszaka végéig;”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Azon eset kivételével, amelyben az illetékes tagállam jogszabályai kedvezőbbek, két munkavállalási időszak között az az időszak, amelynek során a munkanélküli személy ellátásra való jogosultsága az (1) bekezdés és a 64a. cikk alapján fennmarad, legfeljebb három hónap lehet; az illetékes szolgálatok vagy intézmények ezt a három hónapos időszakot meghosszabbíthatják, legfeljebb az adott személy ellátásra való jogosultsági időszaka végéig;”.

21. A rendelet a 64. cikk után a következő 64a. cikkel egészül ki:

„64a. cikk

Különös szabályok a 61. cikk (2) bekezdésének hatálya alá tartozó munkanélküli személyekre vonatkozóan

(1) A 61. cikk (2) bekezdésében említett helyzetekben az illetékessé váló tagállam a 64. cikk (1) bekezdésnek c) pontjában meghatározott ideig munkanélküli ellátást biztosít saját jogszabályaival összhangban, feltéve hogy a munkanélküli személy a legutóbbi biztosítás, munkavállalói vagy önálló vállalkozói jogviszony helye szerinti tagállam foglalkoztatási szolgálatai rendelkezésére áll, és teljesíti az adott tagállam jogszabályai szerinti feltételeket. Ebben az esetben a legutóbbi biztosítás, munkavállalói vagy önálló vállalkozói jogviszony helye szerinti tagállam foglalkoztatási szolgálatainál való bejelentkezés ugyanolyan joghatással jár, mint az illetékes tagállam foglalkoztatási szolgálatainál való bejelentkezés. A 64. cikk (2)–(4) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó.”.

(2) Alternatív lehetőségként, amennyiben az (1) bekezdésben említett személy a munkanélküli ellátást biztosítani illetékes tagállamtól vagy a legutóbbi biztosítás, munkavállalói vagy önálló vállalkozói jogviszony helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban kíván munkába állni, a 64. cikk értelemszerűen alkalmazandó. E rendelkezés alkalmazása céljából a 64. cikk (1) bekezdésének a) pontja úgy értelmezendő, mint amely a legutóbbi biztosítás, munkavállalói vagy önálló vállalkozói jogviszony helye szerinti tagállam foglalkoztatási szolgálataira vonatkozik.”.

22. A 65. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„65. cikk

A korábban az illetékes tagállamtól eltérő tagállamban lakóhellyel rendelkező munkanélküli személyek

(1) Annak a teljes mértékben, részlegesen vagy időszakonként munkanélküli személynek, aki a legutóbbi munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként folytatott tevékenysége során az illetékes tagállamtól eltérő tagállamban rendelkezett lakóhellyel, vagy az illetékes tagállam foglalkoztatási szolgálatának vagy pedig – adott esetben, részlegesen vagy időszakonként munkanélküli személyek esetében – azon munkáltatónak a rendelkezésére kell állnia, amelynek egyébként a rendelkezésére áll. Az ilyen személy az illetékes tagállam jogszabályainak megfelelően jogosult ellátásokra úgy, mintha abban a tagállamban rendelkezne lakóhellyel. Ezeket az ellátásokat az illetékes tagállam intézményének kell biztosítania.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve annak a teljes mértékben munkanélküli személynek, aki a legutóbbi munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként folytatott tevékenysége során az illetékes tagállamtól eltérő tagállamban rendelkezett lakóhellyel, és továbbra is ezen másik tagállamban lakik vagy visszatér ezen másik tagállamba, továbbá nem szerzett legalább három hónap megszakítás nélküli biztosítási időt, szolgálati időt, vagy nem folytatott megszakítás nélkül legalább három hónapon keresztül önálló vállalkozóként tevékenységet kizárólag az illetékes tagállam jogszabályai alapján, a lakóhely szerinti tagállam foglalkoztatási szolgálatainak a rendelkezésére kell állnia. Az ilyen személy a lakóhely szerinti tagállam jogszabályainak megfelelően jogosult ellátásokra úgy, mintha az összes biztosítási időt, szolgálati időt vagy az önálló vállalkozóként folytatott tevékenységi időt e tagállam jogszabályai alapján szerezte volna. Az ellátásokat a lakóhely szerinti tagállam intézményének kell biztosítania. Alternatív lehetőségként, azon e bekezdésben említett teljes munkanélküli személy, aki kizárólag az illetékes tagállam nemzeti jogszabályai alapján, a 6. cikk alkalmazása nélkül lenne jogosult munkanélküli ellátásra, ehelyett dönthet úgy, hogy e tagállam foglalkoztatási szolgálatainak a rendelkezésére áll, és e tagállam jogszabályainak megfelelően részesül ellátásokban úgy, mintha ott rendelkezne lakóhellyel.

(2a) A (2) bekezdés nem alkalmazandó azon teljes mértékben munkanélküli személyre, aki a legutóbb a lakóhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban önálló vállalkozóként szerzett biztosítási időt, vagy töltött el munkanélküli ellátásra jogosító önálló vállalkozói időszakokat, és akinek a lakóhelye szerinti tagállam az alaprendelet 9. cikke szerinti értesítést nyújtott be arra vonatkozóan, hogy a tagállamban semmilyen önálló vállalkozói kategóriába tartozó személy számára nincsen lehetőség a munkanélküli ellátási rendszerek keretében nyújtott ellátások igénybevételére.

(3) Amennyiben az (1) bekezdésben, a (2) bekezdés utolsó mondatában vagy a (2a) bekezdésben említett teljes mértékben munkanélküli személy nem kíván az illetékes tagállam foglalkoztatási szolgálatainak a rendelkezésére állni azt követően, hogy ott bejelentkezett, és a lakóhelye szerinti tagállamban kíván munkába állni, akkor a 64. cikket kell alkalmazni értelemszerűen, a 64. cikk (1) bekezdése a) pontjának kivételével.

(4) Az e cikkben említett teljes mértékben munkanélküli személyek kiegészítő lépésként, azon kívül, hogy azon tagállam foglalkoztatási szolgálatai rendelkezésére állnak, amely számukra az (1) vagy adott esetben a (2) bekezdés szerinti ellátást biztosítja, az illetékes tagállam vagy a lakóhelyük szerinti tagállam foglalkoztatási szolgálatainak is a rendelkezésére állhatnak.

(5) [...]

22a. új A 65a. cikket el kell hagyni.

22b.új A 68. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Halmazódó jogosultságok esetében a családi ellátásokat az (1) bekezdés szerint elsőbbséget élvezőként kijelölt jogszabályoknak megfelelően kell nyújtani. Az egyéb egymásnak ellentmondó jogszabályokból adódó családi ellátásokra való jogosultságot az ugyanazon típusú ellátás tekintetében az elsőként alkalmazandó jog által előírt összegig fel kell függeszteni, és szükség esetén különbözeti kiegészítést kell nyújtani az ezt meghaladó összegre. Az ilyen különbözeti kiegészítést azonban nem kell biztosítani egy másik tagállamban lakóhellyel rendelkező gyermekek után, ha a szóban forgó ellátásra való jogosultság kizárólag a lakóhelyen alapul.”;

b) a cikk a (2) bekezdés után a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A családi ellátásokra vonatkozó különbözeti kiegészítésnek az e cikk (2) bekezdése alkalmazásában történő kiszámítása céljából az azonos típusú ellátások két kategóriáját kell megkülönböztetni:

a) pénzbeli családi ellátások, amelyek elsődleges célja a gyermekneveléssel töltött időszak alatt meg nem szerzett jövedelemnek, illetve azon jövedelemnek, amelyet egy személy nem tud megszerezni, részben vagy egészben történő pótlása; valamint

b) minden egyéb családi ellátás.”.

23. A rendelet a 68a. cikk után a következő 68b. cikkel egészül ki:

„68b. cikk

A gyermekneveléssel töltött időszak alatt a jövedelem pótlását szolgáló pénzübeli családi ellátásokra vonatkozó különös rendelkezés

(1) A 68. cikk (2a) bekezdésének a) pontjában említett és a XIII. melléklet I. részében felsorolt családi ellátások az illetékes tagállam joga alapján kizárólag az e jog hatálya alá tartozó személy részére nyújthatók. Az ilyen ellátások tekintetében nem állhat fenn származtatott jogosultság. E rendelet 68a. cikke nem alkalmazható az ilyen ellátásokra, és az illetékes intézmény nem köteles figyelembe venni a végrehajtási rendelet 60. cikke (1) bekezdésének megfelelően a másik szülő, egy szülőnek tekintett személy vagy a gyermek, illetőleg a gyermekek gyámjaként eljáró intézmény által benyújtott kérelmet.

(2) A 68. cikk (2) bekezdésétől eltérve az egymásnak ellentmondó jogszabályokból adódó halmozódó jogosultságok esetében a tagállam az elsőként alkalmazandó jog által előírt összegtől függetlenül folyósíthatja az (1) bekezdésben említett családi ellátás teljes összegét a kedvezményezett részére. Az ilyen eltérés alkalmazását választó tagállamokat fel kell sorolni a XIII. melléklet II. részében azon családi ellátás megjelölésével, amelyre az eltérés alkalmazandó.”.

23a. új A 72. cikk a következő új ea) ponttal egészül ki:

„ea) véleményezi az Európai Bizottság számára az e rendelet 76a. cikkében és a végrehajtási rendelet 86a. cikkében említett végrehajtási jogi aktusok tervezetét, mielőtt azok a szóban forgó cikkekben említett eljárásnak megfelelően elfogadásra kerülnek, és benyújtja az Európai Bizottság részére a fenti végrehajtási jogi aktusok módosításához szükséges megfelelő javaslatokat;”.

24. A rendelet a 75. cikk után a következő 75a. cikkel egészül ki az „V. CÍM VEGYES RENDELKEZÉSEK” cím alatt:

„75a. cikk

Az illetékes hatóságok kötelezettsége

(1) Az illetékes hatóságoknak gondoskodniuk kell arról, hogy intézményeik ismerjenek minden jogalkotási vagy egyéb rendelkezést, ideértve az igazgatási bizottság határozatait is, és azokat az e rendelet és a végrehajtási rendelet hatálya alá tartozó területeken, az e rendeletben és a végrehajtási rendeletben meghatározott feltételek szerint alkalmazzák.

(2) Annak érdekében, hogy meg lehessen állapítani, hogy melyek az alkalmazandó jogszabályok, az illetékes hatóságoknak adott esetben elő kell segíteniük a tagállamok intézményei és más érintett szervei – így például a munkaügyi felügyelőségek – közötti együttműködést.”.

25. A rendelet a 76. cikk után a következő 76a. cikkel egészül ki:

„76a. cikk

Felhatalmazás végrehajtási jogi aktusok elfogadására

(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, hogy meghatározza: mely eljárást kell követni annak érdekében, hogy biztosított legyen az e rendelet 12. és 13. cikkének egységes feltételek mellett történő végrehajtása, és adott esetben meghatározza a vonatkozó határidőket is. E végrehajtási jogi aktusokban egységes eljárásokat kell meghatározni a következők tekintetében:

- olyan hordozható dokumentum kiállítása, formátuma és tartalma, amely tanúsítja a birtokosára alkalmazandó szociális biztonsági jogszabályokat,
- [...]

- a dokumentum kiállítása, visszavonása vagy helyesbítése előtt ellenőrizendő elemek,
- a dokumentum kiállító intézmény általi visszavonása vagy helyesbítése a végrehajtási rendelet 5. és 19a. cikkével összhangban.

(2) Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az e rendelet 76b. cikkének (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(3) [...]”.

25a. új A rendelet a 76a. cikk után a következő 76b. cikkel egészül ki:

„76b. cikk

Vizsgálóbizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a munkájában egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e cikkre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(3) Amennyiben a bizottság nem nyilvánít véleményt, az Európai Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdését kell alkalmazni.”.

26. A rendelet a következő 87b. cikkel egészül ki:

„87b. cikk

Az (EU) xxxx⁸ rendelet alkalmazására vonatkozó átmeneti rendelkezés

(1) Az (EU) xxxx rendelet a 3. cikkében foglalt vonatkozó rendelkezések alkalmazásának kezdőnapját megelőző időszakra vonatkozóan nem keletkezett jogokat.

(2) Az (EU) xxxx rendelet 3. cikkében foglalt vonatkozó rendelkezések alkalmazásának kezdőnapja előtt valamely tagállam jogszabályai szerint az érintett tagállamban szerzett biztosítási, adott esetben adott esetben szolgálati és önálló vállalkozóként folytatott tevékenységi vagy tartózkodási időt figyelembe kell venni az e rendelet szerinti ellátásra való jogosultságok meghatározásánál.

(3) Az (1) bekezdésre is figyelemmel, az (EU) xxxx rendelet szerint jogosultság keletkezik arra az eseményre vonatkozóan is, amely e rendeletnek az érintett tagállamban történő alkalmazásának kezdőnapját megelőzően következett be.

(4) E rendelet III. címének [az (EU) xxxx rendelet hatálybalépésének időpontja] előtt hatályos 6. fejezete továbbra is alkalmazandó azokra a munkanélküli ellátásokra, amelyek iránt [OJ please insert the exact date corresponding to 24 months after entry into force of Regulation (EU) xxxx] előtt nyújtottak be kérelmet.

(5) E rendelet III. címének [az (EU) xxxx rendelet hatálybalépésének időpontja] előtt hatályos 1. fejezete továbbra is alkalmazandó azokra a tartós ápolási-gondozási célú ellátásokra, amelyek iránt [OJ please insert the exact date corresponding to 24 months after entry into force of Regulation (EU) xxxx] előtt nyújtottak be kérelmet.

⁸ [Beillesztendő].

(6) E rendelet III. címének [az (EU) xxxx rendelet hatálybalépésének időpontja] előtt hatályos 8. fejezete továbbra is alkalmazandó az azon gyermekek után járó családi ellátásokra, akik *[OJ please insert the exact date corresponding to 24 months after entry into force of Regulation (EU) xxxx]* előtt születtek.

(7) Ha az (EU) xxxx rendelet hatálybalépésének eredményeképpen egy személy – e rendelet II. címével összhangban – olyan tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, amely eltér attól a tagállamtól, amely jogszabályainak hatálya alá a az (EU) xxxx rendelet alkalmazásának kezdetét megelőzően tartozott, a szóban forgó személyre ideiglenesen továbbra is a rá az (EU) xxxx rendelet hatálybalépése előtt alkalmazandó tagállami jogszabályokat kell alkalmazni addig, amíg az adott helyzet meg nem változik, de legfeljebb az (EU) xxxx rendelet hatálybalépését követő 10 éves átmeneti időszakokra. Az e bekezdésben és a 87a. cikk (1) bekezdésében előírt átmeneti időszak teljes hossza azonban nem haladhatja meg a 10 évet. Az ilyen személy kérheti, hogy az átmeneti időszak többé ne legyen rá nézve alkalmazandó. E kérelmet a lakóhely szerinti tagállam illetékes hatósága által kijelölt intézményhez kell benyújtani. A *[OJ please insert the exact date corresponding to 24 months after entry into force of Regulation (EU) xxxx]* után legfeljebb három hónappal benyújtott kérelmek a *[OJ please insert the exact date corresponding to 24 months after entry into force of Regulation (EU) xxxx]* előtti napon válnak hatályossá. A *[OJ please insert the exact date corresponding to 27 months after entry into force of Regulation (EU) xxxx]* után benyújtott kérelmük a benyújtásuk dátumát követő hónap első napján válnak hatályossá.

Ez a bekezdés nem alkalmazandó e rendelet 12. cikkére. E rendeletnek a *[OJ please insert the date of the entry into force of Regulation (EU) xxxx]* előtt hatályos 12. cikke továbbra is alkalmazandó azokra a munkavállalókra, akiket *[OJ please insert the exact date corresponding to 24 months after entry into force of Regulation (EU) xxxx]* előtt valamely másik tagállamba küldenek, illetve azokra az önálló vállalkozókra, akik hasonló tevékenység végzése céljából az említett időpont előtt egy másik tagállamba távoznak.”.

(8) A 883/2004/EK rendelet *[OJ please insert the date of entry into force of Regulation (EU) xxxx]* előtt hatályos 65. és 86. cikke Luxemburg tekintetében továbbra is alkalmazandó *[OJ please insert the exact date corresponding to 3 years after the date of application specified in the second paragraph of Article 3 of Regulation (EU) xxxx]-ig.*

Luxemburg mindemellett értesítheti a Bizottságot arról, hogy ezt az időszakot további két évvel meg kell hosszabbítani. A meghosszabbításról szóló értesítést az előző bekezdésben említett hároméves időszak letelte előtt, kellő időben meg kell tenni. Ezt az értesítést közzé kell tenni a Hivatalos Lapban.”

27. A 88. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„88. cikk

A mellékletek naprakésszé tételére vonatkozó felhatalmazás

Az Európai Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 88a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az igazgatási bizottság kérését követően e rendelet és a végrehajtási rendelet mellékleteinek rendszeres módosítása céljából.

88a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) Az Európai Bizottságnak a 88. cikkben említett felhatalmazása határozatlan időre szól [az (EU) xxxx rendelet hatálybalépésének időpontjától] kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 88. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) Az Európai Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 88. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta az Európai Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.”.

28. Az I., II., III., IV., X. és XI. melléklet e rendelet mellékletének megfelelően módosul.

29. A rendelet e rendelet mellékletének megfelelően a XII. és XIII. melléklettel egészül ki.

2. cikk

A 987/2009/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A szöveg a (18) preambulumbekzdés után a következő preambulumbekzdéssel egészül ki:

„(18a) Bizonyos különös szabályokra és eljárásokra van szükség az ellátások lakóhely szerinti tagállam számára felmerült költségeinek megtérítéséhez azon esetekben, amikor az érintett személyek eltérő tagállamban biztosítottak. Azoknak a tagállamoknak, amelyek részére rögzített kiadások alapján kell a költségeket megtéríteni, meghatározott határidőn belül jelenteniük kell az egy főre jutó éves átlagos költségeket a megtérítés lehető legrövidebb időn belüli rendezésének lehetővé tétele érdekében. Ha a tagállam nem tudja határidőn belül jelenteni minden egyes korcsoport tekintetében a tárgyévben egy főre jutó éves átlagos költséget, lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a tagállam az adott év tekintetében a Hivatalos Lapban korábban közzétett éves átlagos költségek alapján nyújtsa be követeléseit. A természetbeni ellátásokra fordított kiadások rögzített összegek alapján történő megtérítésének a lehető legközelebb kell állnia a tényleges kiadásokhoz; ezért a jelentési kötelezettségtől való eltérést jóvá kell hagynia az igazgatási bizottságnak, és az nem engedélyezhető a következő évben.”

2. A (19) preambulumbekzdés helyébe a következö szöveg lép:

„(19) A behajtás eredményességének fokozása és a szociális biztonsági rendszerek zavartalan müködése érdekében meg kell erősíteni az intézmények között a szociális biztonsági követelések behajtására vonatkozó kölcsönös segítségnyújtással kapcsolatos eljárásokat. Az eredményes behajtás egyben a visszaélések és csalások megelőzésének és kezelésének is eszköze, és a szociális biztonsági rendszerek fenntarthatósága biztosításának módja. Ez azzal jár, hogy új eljárásokat kell elfogadni az adókból, vámokból, illetékekből és egyéb intézkedésekből eredö követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról szóló 2010/24/EU tanácsi irányelv⁹ egyes meglévö rendelkezései alapján, különösen egy egységes végrehajtási okirat elfogadása, valamint a kölcsönös segítségnyújtás iránti megkeresésre és a szociális biztonsági követelések behajtásával kapcsolatos okiratok és intézkedések kézbesítésére irányuló egységes eljárások létrehozása révén.”

3. A szöveg a (24) preambulumbekzdés után a következö preambulumbekzdésekkel egészül ki:

„(25) A csalások és a hibák elleni fellépés a 883/2004/EK rendelet és e rendelet meglévö végrehajtásának részét képezik. Ezért a jogbiztonságot szolgálja, hogy e rendelet olyan egyértelmü jogalapot tartalmazzon, amely lehetővé teszi az illetékes intézmények számára, hogy a 883/2004/EK rendelet és e rendelet folyamatos és meglévö végrehajtásának részeként a csalások és a hibák megelőzése vagy feltárása érdekében olyan személyekre vonatkozó személyes adatokat cseréljenek más tagállamok meglévö hatóságaival, akiknek az említett rendeletek szerinti jogai és kötelezettségei már megállapítást nyertek, illetve akikre az említett rendeletek alkalmazandók. Biztosítani kell továbbá, hogy az ilyen információcsere az alkalmazandó adatvédelmi jogszabályokkal összhangban történjék.

E rendeleteknek ezenfelül egyértelmü jogalapot kell tartalmazniuk arra, hogy a tagállamok – a csalások és a hibák elleni küzdelem céljára, valamint annak érdekében, hogy pontos és hatékony szolgáltatást tudjanak nyújtani a mobil állampolgárok számára – információt oszthassanak meg egymással akár egyedi szinten, egyedi esetek vonatkozásában, akár általános szinten, adategyeztetés céljából.

⁹ HL L 84., 2010.3.31., 1. o.

(26) Az érintett személyek jogainak védelme érdekében a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy minden adatkérés és -szolgáltatás a 883/2004/EK rendelet és e rendelet megfelelő végrehajtásához szükséges és azzal arányos legyen.”

4. Az 1. cikk (2) bekezdése az e) pont után a következő ponttal egészül ki:

„ea) „csalás”: az érintett tagállam(ok) jogát, az alaprendeletet vagy ezt a rendeletet sértő bármely szándékos cselekmény vagy szándékos mulasztás, amelynek célja szociális biztonsági ellátások megszerzése vagy igénybevétele, vagy a szociális biztonsági járulékok fizetésének elkerülése;”.

5. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk a (2) bekezdés után a következő szövegrésszel egészül ki:

„(2a.) Az intézmények az alaprendelet hatálya alá tartozó személyek körülményeiben bekövetkező, az ilyen jogosultságok, illetve kötelezettségek szempontjából releváns változásoknak, valamint az ezen jogosultságok alapját képező adatok pontatlanságának az észleléséhez szükséges adatokat is megosztják egymással. Ezeket az adatokat a másik érintett tagállam intézményének birtokában lévő adatokkal – elektronikus adatszere-eszközök alkalmazása vagy a másik intézmény adatbázisához való hozzáférés révén – összevetve lehet ellenőrizni. Az ellenőrzést egyedi esetekben, illetve több személy adatainak egyidejű összehasonlításakor egyaránt lehetővé kell tenni. Az adatkérésnek és a kérésre nyújtott adatszolgáltatásnak szükségesnek és arányosnak kell lennie.”;

b) a cikk a (4) bekezdés után a következő szövegrésszel egészül ki:

„(5) [...]

(6) [...]

(7) Az adatkérésnek és a kérésre nyújtott adatszolgáltatásnak meg kell felelnie a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁰ (általános adatvédelmi rendelet) követelményeinek, ahogyan azt az alaprendelet 77. cikke is előírja. Az adatcsere alapján hozott bármely határozatnak megfelelő bizonyítékokon kell alapulnia, továbbá lehetővé kell tenni, hogy tisztességes jogorvoslati eljárás tárgyát képezze.”

6. A 3. cikk (3) bekezdését el kell hagyni.

7. Az 5. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A valamely tagállam intézménye által az alaprendelet és a végrehajtási rendelet alkalmazása céljából egy személy helyzetének bemutatására kiállított dokumentumokat, valamint a dokumentumok kiállításának alapjául szolgáló bizonyítékokat a többi tagállam intézményeinek mindaddig el kell fogadniuk, amíg azokat a kiállító tagállam vissza nem vonja vagy érvénytelenné nem nyilvánítja.

(1a) Amennyiben nincs kitöltve az összes kötelező mező, a dokumentumot átvevő tagállami intézménynek haladéktalanul értesítenie kell a kiállító intézményt a dokumentum hiányosságáról. A kiállító intézménynek ekkor vagy a lehető legrövidebb időn belül helyesbítenie kell a dokumentumot, vagy adott esetben vissza kell igazolnia, hogy a dokumentum kiállításának feltételei nem teljesülnek. Amennyiben az érintett 30 munkanapon belül nem bocsátja rendelkezésre a hiányzó kötelező információt, a megkereső intézmény eljárhat úgy, mintha a dokumentum kiállítására egyáltalán nem került volna sor, tájékoztatva erről a kiállító intézményt.

¹⁰ HL L 119., 2016.5.4., 1. o.

(2) Amennyiben a dokumentum érvényessége vagy az alapját képező tények helytállósága tekintetében kétség merül fel, a dokumentumot átvevő tagállami intézménynek a 19a. cikk sérelme nélkül kérnie kell a kiállító intézménytől a szükséges pontosításokat, valamint adott esetben a dokumentum visszavonását vagy helyesbítését. A kiállító intézménynek felül kell vizsgálnia a dokumentum kiállításának alapját képező indokokat, és szükség esetén vissza kell vonnia vagy helyesbítenie kell a dokumentumot.

(3) Ha az érintett személy(ek) által szolgáltatott információ, a dokumentum vagy a bizonyíték érvényessége, vagy a dokumentum alapját képező tények helytállósága tekintetében kétség merül fel, az illetékes intézmény kérésére – amennyiben ez lehetséges – minden érintett intézménynek el kell végeznie ezen információ vagy dokumentum szükséges ellenőrzését.

(4) Amennyiben az érintett intézmények között nem születik megállapodás, az ügyet az illetékes hatóságokon keresztül az igazgatási bizottság elé lehet terjeszteni, legkorábban egy hónappal azon naptól követően, hogy a dokumentumot kézhez vevő intézmény benyújtotta a kérelmet. Az igazgatási bizottságnak azon naptól számított hat hónapon belül, amikor az ügyet elé terjesztették, meg kell kísérelnie közelíteni egymáshoz az álláspontokat. Ennek keretében és az alaprendelet 72. cikkének a) pontjával összhangban az igazgatási bizottság határozatot fogadhat el az alaprendelet és e rendelet vonatkozó rendelkezéseinek értelmezéséről. Az érintett hatóságoknak és intézményeknek meg kell hozniuk az igazgatási bizottság e határozatának alkalmazásához szükséges intézkedéseket, mégpedig anélkül, hogy sérülne az érintett hatóságok, intézmények és személyek joga arra, hogy a tagállamok jogszabályaiban, valamint e rendeletben vagy a Szerződésben foglaltak szerint eljárást kezdeményezzenek, illetve bírósághoz forduljanak.”

8. A 14. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az alaprendelet 12. cikkének (1) bekezdése alkalmazásában az »a személy, aki a tagállamok egyikében munkavállalóként végzi tevékenységét egy munkáltató alkalmazásában, aki tevékenységeit szokásosan abban a tagállamban végzi, és akit az említett munkáltató egy másik tagállamba küld«, lehet olyan személy, akivel azzal a céllal létesítettek munkaviszonyt, hogy egy másik tagállamba küldjék, feltéve, hogy az érintett személy – közvetlenül a foglalkoztatás kezdetét megelőzően – már legalább három hónapja azon tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozott, amelyben munkáltatója székhellyel rendelkezik.”;

aa) új a szöveg a következő új (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Azt követően, hogy egy, az alaprendelet 12. cikkének (1) bekezdésével összhangban másik tagállamba küldött személy vagy egy, tevékenységét az alaprendelet 12. cikkének (2) bekezdésével összhangban egy másik tagállamban önálló vállalkozóként folytató személy folyamatosan vagy legfeljebb két hónapos megszakításokkal összesen 24 hónapig ezen másik tagállamban folytatta tevékenységét, ugyanez a munkavállaló vagy önálló vállalkozó a 12. cikk (1), illetve (2) bekezdése alapján ugyanabban a tagállamban nem kezdhet addig újabb időszakot, amíg az előző időszak végétől legalább két hónap el nem telik.”;

b) az (5a) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5a) Az alaprendelet II. címének alkalmazása céljából a »bejegyzett székhely vagy üzletviteli hely« az a bejegyzett székhely vagy üzletviteli hely, ahol a vállalkozás érdemi döntéseit meghozzák, és központi ügyviteli feladatait ellátják. A bejegyzett székhely vagy az üzletviteli hely meghatározása céljából több tényezőt is figyelembe kell venni, így többek között:

- i. a legfelsőbb vezetők lakóhelyét;
- ii. a közgyűlések helyét;
- iii. azt a helyet, ahol az ügyviteli és számviteli iratokat tárolják;
- iv. a pénzügyi és mindenekelőtt a banki ügyletek végrehajtásának helyét;
- v. az árbevételt, a munkaidőt, a teljesített szolgáltatások számát és/vagy a nyereséget;
- vi. a végzett tevékenység szokásos jellegét.

A bejegyzett székhely vagy az üzletviteli hely meghatározása céljából átfogó értékelést kell végezni, megfelelően súlyozva a fent említett kritériumokat. A folyamat részletes szabályait az igazgatási bizottságnak kell meghatároznia.”;

c) a cikk a (11) bekezdés után a következő (12) bekezdéssel egészül ki:

„(12) Az alaprendelet 13. cikkének alkalmazása céljából az Unió területén kívül lakóhellyel rendelkező és a munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenységüket két vagy több tagállamban folytató személyek tekintetében az alaprendeletnek és a végrehajtási rendeletnek az alkalmazandó jogszabályok meghatározására vonatkozó rendelkezéseit értelemszerűen kell alkalmazni, figyelemmel arra a rendelkezésre, miszerint az érintett személy lakóhelyét abban a tagállamban lévőnek kell tekinteni, amelyben az érintett személy a munkaidőt tekintve tevékenységei nagyobb részét végzi az Unió területén.”

9. a) A 15. cikk címe helyébe a következő szöveg lép:

„Az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdése b) és d) pontjának, 11. cikke (4) bekezdésének, 11. cikke (5) bekezdésének és 12. cikkének alkalmazására vonatkozó eljárások (az érintett intézmények részére történő információnyújtás)”;

b) a 15. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdést értelemszerűen kell alkalmazni az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdése d) pontjának és 11. cikke (5) bekezdésének hatálya alá tartozó személyekre.”

10. A 16. cikk (1), (2), (3) és (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az a személy, aki két vagy több tagállamban végez különböző tevékenységeket, köteles értesíteni erről a lakóhelye szerinti tagállam illetékes hatósága által kijelölt intézményt. A tájékoztatást az érintett személy nevében a munkáltató is megadhatja.

(2) A tevékenységet végző személy lakóhelye szerinti kijelölt intézmény haladéktalanul meghatározza az érintett személyre alkalmazandó jogszabályokat, tekintettel az alaprendelet 13. cikkére és a végrehajtási rendelet 14. cikkére. Ha ez az intézmény azt állapítja meg, hogy annak a tagállamnak a jogszabályait kell alkalmazni, amelyben az intézmény található, tájékoztatnia kell az alkalmazandó jog meghatározásáról minden olyan tagállam kijelölt intézményét, amelyben az érintett személy tevékenységet folytat és/vagy amelyben a munkáltató székhelye található.

(3) Ha a lakóhely szerinti kijelölt intézmény azt állapítja meg, hogy egy másik tagállam jogát kell alkalmazni, ez a jogmeghatározás ideiglenes jellegű, és az intézménynek haladéktalanul tájékoztatnia kell az alkalmazandó jog ideiglenes meghatározásáról minden olyan tagállam kijelölt intézményét, amelyben az érintett személy tevékenységet folytat és/vagy amelyben a munkáltató székhelye található. Az ideiglenes jogmeghatározás két hónappal azon dátumot követően válik véglegessé, amikor a tagállamok illetékes hatóságai által kijelölt intézmények tájékoztatást kaptak róla, kivéve ha e két hónapos időszak vége előtt ezen intézmények közül legalább egy arról tájékoztatja a lakóhely szerinti kijelölt intézményt, hogy nem tudja elfogadni az ideiglenes jogmeghatározást vagy nem ért azzal egyet.

(5) Azon tagállam illetékes intézménye, amelynek jogszabályait akár ideiglenesen, akár véglegesen alkalmazandóként határozták meg, köteles erről haladéktalanul értesíteni az érintett személyt és munkáltatóját.”.

11. A 19. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„19. cikk

Az érintett személyek és a munkáltatók tájékoztatása

(1) Azon tagállam illetékes intézménye, amelynek jogszabályai az alaprendelet II. címe szerint alkalmazandóvá válnak, értesíti az érintett személyt – valamint adott esetben annak munkáltatóját vagy munkáltatóit – az e jogszabályok szerinti kötelezettségeiről. Megadja továbbá számukra a jogszabályokban előírt alakiságok teljesítéséhez szükséges segítséget.

(2) Az érintett személy vagy a munkáltató kérésére azon tagállam illetékes intézménye, amelynek jogszabályai az alaprendelet II. címe szerint alkalmazandók, tanúsítja, hogy ezeket a jogszabályokat kell alkalmazni, és adott esetben jelzi, hogy e jogszabályok mely időpontig és milyen feltételekkel alkalmazandók.

(3) Ha egy intézménytől a (2) bekezdésben említett tanúsítvány kiállítását kérik, az intézménynek el kell végeznie az alaprendelet II. címében foglalt szabályok alkalmazása szempontjából releváns tények megfelelő értékelését, és meg kell erősítenie, hogy a tanúsítványban szereplő információk helytállóak.

(4) [...]

(5) [...]”.

11a. új A 19. cikk után a rendelet a következő cikkel egészül ki:

„19a. cikk

Együtműködés az alkalmazandó jogszabályok tekintetében kiállított dokumentumok érvényességével kapcsolatos kétségek felmerülése esetén

(1) Amennyiben kétség merül fel az alkalmazandó jogszabályok tekintetében az adott személy helyzetét tanúsító dokumentum érvényességét vagy a dokumentum alapját képező tények helytállóságát illetően, a dokumentumot átvevő tagállami intézménynek kérnie kell a kiállító intézménytől a szükséges pontosításokat, valamint adott esetben a dokumentum visszavonását vagy helyesbítését. A kérelmező intézménynek meg kell indokolnia a kérését, és mellékelnie kell a kérés alapját képező, vonatkozó igazoló dokumentumokat.

(2) Ilyen kérés kézhezvétele esetén a kiállító intézménynek felül kell vizsgálnia a dokumentum kiállításának alapját képező indokokat, és amennyiben hibát észlel, a kérés kézhezvételétől számított 30 munkanapon belül vissza kell vonnia vagy helyesbíteni kell a dokumentumot. A visszavonásnak vagy helyesbítésnek visszamenőleges hatállyal kell bírnia. Mindazonáltal ha fennáll annak kockázata, hogy az eljárás aránytalan helyzetet eredményez, például azt, hogy egy biztosított személy az összes érintett tagállamban az érintett időszak teljes egészére vagy annak egy részére elveszíti biztosítotti jogállását, a tagállamok megvizsgálják az alaprendelet 16. cikke alkalmazásának lehetőségét. Amennyiben a kiállító intézmény a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján úgy ítéli meg, hogy nem fér kétség ahhoz, hogy a dokumentumot kérelmező személy csalást követett el, köteles a dokumentumot haladéktalanul és visszamenőleges hatállyal visszavonni vagy helyesbíteni.

(3) Ha a kiállító intézmény a dokumentum kiállításának alapját képező indokok felülvizsgálata során nem tár fel hibát, köteles a kérés kézhezvételétől számított 30 munkanapon belül minden rendelkezésre álló bizonyítékot továbbítani a megkereső intézménynek. Sürgős esetekben, amennyiben a kérésben egyértelműen megjelölték és indokolták a sürgősség okait, ezt a kérés kézhezvételétől számított tíz munkanapon belül kell megtenni akkor is, ha a kiállító intézmény még nem zárta le a fenti (2) bekezdés szerinti vizsgálatát.

(4) Ha a megkereső intézménynek a rendelkezésre álló bizonyítékok kézhezvételét követően továbbra is kétségei vannak a dokumentum érvényessége vagy az abban szereplő bejegyzések alapját képező tények helytállósága tekintetében, vagy úgy véli, hogy a dokumentum kiállításának alapjául szolgáló információk tévesek, erre vonatkozó bizonyítékokat terjeszthet elő és további pontosításokat kérhet, valamint adott esetben a dokumentum visszavonását vagy helyesbítését kérheti a kiállító intézménytől a fent meghatározott eljárás keretében és határidőkön belül.

(5) Ha a dokumentumot fogadó intézmény kételyei továbbra is fennállnak és az érintett intézményeknek nem sikerül megállapodásra jutniuk, az 5. cikk (4) bekezdését kell értelemszerűen alkalmazni.”.

12. [...]

13. A III. cím I. fejezetének címe helyébe a következő szöveg lép:

„Betegségi, tartós ápolási-gondozási célú, anyasági és azzal egyenértékű apasági ellátások”.

14. A 23. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„23. cikk

**A lakóhely vagy a tartózkodási hely szerinti tagállamban több rendszer létezése
esetén alkalmazandó rendszer**

„Ha a lakóhely vagy a tartózkodási hely szerinti tagállam jogszabályai a biztosítottak több kategóriája tekintetében több betegség-, tartós ápolási-gondozási, anyasági és apasági biztosítási rendszert is magukban foglalnak, az alaprendelet 17. cikke, 19. cikkének (1) bekezdése, valamint 20., 22., 24. és 26. cikke alapján alkalmazandó rendelkezések a munkavállalókra vonatkozó általános rendszerre vonatkozó jogszabályok rendelkezései.”.

15. [...]

15a. új A 25. cikk A. szakasza a következőképpen módosul:

a) az 1. pont helyébe a következő szöveg lép:

„1. Az alaprendelet 19. cikkének alkalmazása céljából a biztosított személynek be kell mutatnia a tartózkodási helye szerinti tagállam egészségügyi ellátást nyújtó vagy tartós ápolást-gondozást biztosító intézményének a biztosított illetékes intézménye által kibocsátott dokumentumot, amely igazolja a biztosított természetbeni ellátásokra való jogosultságát. Ha a biztosított személy nem rendelkezik ilyen dokumentummal, a tartózkodási helye szerinti intézménynek – kérelemre vagy ha szükséges, anélkül – az illetékes intézményhez kell fordulnia a dokumentum beszerzése érdekében.”;

b) a 3. pont helyébe a következő szöveg lép:

„3. Az alaprendelet 19. cikkének (1) bekezdésében említett természetbeni ellátások azokat az orvosi okokból vagy tartós ápolás-gondozás iránti igényből szükségessé váló természetbeni ellátásokat jelentik, amelyeket a tartózkodási hely szerinti tagállamban, annak jogszabályai alapján nyújtanak annak érdekében, hogy a biztosított személy a szükséges kezelés vagy tartós ápolási-gondozási célú ellátások igénybevétele céljából ne kényszerüljön tervezett tartózkodásának vége előtt visszatérni az illetékes tagállamba.”.

16. [...]

17. A 31. cikk a következőképpen módosul:

c) [...]

d) [...]

e) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az illetékes intézménynek értesítenie kell továbbá a lakóhely vagy a tartózkodási hely szerinti intézményt a tartós ápolási-gondozási célú ellátások készpénzben való kifizetéséről olyan esetben, amikor az utóbbi intézmény által alkalmazott jogszabály olyan természetbeni tartós ápolási-gondozási célú ellátásokról rendelkezik, amelyek szerepelnek az alaprendelet 33a. cikkének (1) bekezdésében említett felsorolásban.”.

17a. új A 32. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ha egy személy vagy csoport kérésre mentesül a kötelező betegbiztosítás vagy tartós ápolási-gondozási biztosítás alól, és így ezekre a személyekre nem terjed ki olyan betegbiztosítási vagy tartós ápolási-gondozási biztosítási rendszer, amelyre az alaprendeletet alkalmazni kell, kizárólag e mentesség miatt más tagállam intézménye nem válik felelőssé az alaprendelet III. címe I. fejezetének értelmében e személyeknek vagy családtagjuknak nyújtott természetbeni vagy pénzbeli ellátások költségeinek viseléséért.”,

18. [...]

19. A 43. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Minden tagállam intézménye a rá alkalmazandó jogszabály alapján kiszámítja az azoknak az önkéntes vagy szabadon választható folytatólagos biztosítási időszakoknak megfelelő, ezen időszakok után járó összegeket, amelyekre az alaprendelet 53. cikke (3) bekezdésének c) pontja alapján más tagállam visszavonásra, csökkentésre vagy felfüggesztésre vonatkozó szabályainak hatálya nem terjedhet ki.

19a. új Az 54. cikk után a rendelet a következő cikkel egészül ki:

„54a. cikk

Az alaprendelet 61. cikke (2) bekezdésének alkalmazására vonatkozó eljárások

(-1) Az alaprendelet 61. cikkének (2) bekezdésében említett helyzetben a munkanélküli személynek munkakeresőként nyilvántartásba kell vetetnie magát a legutóbbi biztosítás, munkavállalói vagy önálló vállalkozói jogviszony helye szerinti tagállam foglalkoztatási szolgálatainál, és e tagállam intézményéhez kell az ellátás iránti kérelmét benyújtania. Amennyiben a kérelem az alaprendelet 61. cikkének (2) bekezdésében említett intézményhez érkezik be, ez az intézmény vizsgálat céljából haladéktalanul továbbítja a kérelmet a legutóbbi biztosítás, munkavállalói vagy önálló vállalkozói jogviszony helye szerinti tagállam intézményéhez. Minden érintett intézményben az eredeti kérelem benyújtásának az időpontja a mérvadó.

(1) A legutóbbi biztosítás, munkavállalói vagy önálló vállalkozói jogviszony helye szerinti tagállam intézménye, miután megvizsgálta a kérelmet, és úgy találta, hogy a munkanélküli személy nem felel meg az összesítésre vonatkozóan az alaprendelet 61. cikkének (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek, továbbá az elérhető információk alapján nyilvánvaló, hogy a szóban forgó munkanélküli személy rendelkezik az ahhoz szükséges biztosítási idővel, hogy az alaprendelet 61. cikkének (2) bekezdésével összhangban ellátásra jogosult legyen, az intézmény haladéktalanul dokumentumot küld az alaprendelet 61. cikkének (2) bekezdésében említett tagállam intézményének. Egyéb esetben a legutóbbi biztosítás, munkavállalói vagy önálló vállalkozói jogviszony helye szerinti tagállam intézménye a dokumentum küldése előtt felveszi a kapcsolatot az alaprendelet 61. cikkének (2) bekezdésében említett intézménnyel annak meghatározása céljából, hogy az az alaprendelet 61. cikkének (2) bekezdésében említett időszak a szóban forgó tagállamban teljesült-e.

(2) Az (1) bekezdésben említett dokumentumnak tartalmaznia kell a munkanélküli személy helyzetére vonatkozó szükséges információkat. Az ilyen dokumentumok formátumáról és tartalmáról az igazgatási bizottság határoz.”.

19b. új Az 55. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Ahhoz, hogy egy valamely másik tagállamba távozó munkanélküliire vonatkozzanak az alaprendelet 64. cikkének, 64a. cikke (2) bekezdésének vagy 65. cikke (3) bekezdésének rendelkezései, e személynek távozása előtt értesítenie kell az illetékes intézményt, és igazolást kell kérnie arról, hogy az alaprendelet 64. cikke (1) bekezdésének b) pontjában megállapított feltételek szerint továbbra is jogosult az ellátásokra.”;

20. Az 55. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Azon tagállam intézménye, ahová a munkanélküli személy távozott, az illetékes intézménynek azonnal megküldi azt a dokumentumot, amely tartalmazza a munkanélküli személy foglalkoztatási szolgálatoknál történt nyilvántartásba vételének időpontját és új címét.

Amennyiben azon időszakban, amelyben a munkanélküli személy továbbra is jogosult az ellátásokra, bármiféle olyan körülmény lép fel, amely befolyásolhatja az ellátásokra való jogosultságot, azon tagállam intézménye, ahová a munkanélküli személy távozott, haladéktalanul megküldi az illetékes intézménynek és az érintett személynek a vonatkozó információt tartalmazó dokumentumot.

Az illetékes intézmény kérésére azon tagállam intézménye, ahová a munkanélküli személy távozott, havonta tájékoztatást ad a munkanélküli személy helyzetével kapcsolatos releváns fejleményekről, különösen arra vonatkozóan, hogy továbbra is szerepel-e a foglalkoztatási szolgálatok nyilvántartásában, és eleget tesz-e a rendszeres ellenőrzési eljárásoknak.”.

21. Az 55. cikk (7) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A (2)–(6) bekezdés értelemszerűen alkalmazandó az alaprendelet 64a. cikkének és 65. cikke (3) bekezdésének hatálya alá tartozó helyzetekre.”.

22. Az 56. cikk a következő (-1) bekezdéssel egészül ki:

„Az alaprendelet 65. cikkének (1) bekezdésében, 65. cikke (2) bekezdésének utolsó mondatában vagy 65. cikkének (2a) bekezdésében említett illetékes intézmény köteles tájékoztatni a teljes mértékben munkanélküli személyeket a kötelességeikről, valamint írásos formában ellátni őket az összes olyan információval, amely ahhoz szükséges, hogy a rájuk vonatkozó jogszabályokkal összhangban a lakóhely szerinti tagállamban munkanélküli ellátást vegyenek igénybe. A lakóhely szerinti tagállam intézménye az illetékes intézmény kérésére köteles haladéktalanul tájékoztatni az illetékes intézményt bármely olyan körülményről, amelyről tudomása van és amely az ellátásra való jogosultságot befolyásolhatja, különösen arról, ha teljes mértékben munkanélküli személyek a lakóhelyük szerinti tagállamban munkavállalói jogviszonyt létesítettek vagy önálló vállalkozóvá váltak.”.

23. Az 56. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben valamely munkanélküli személy az alaprendelet 65. cikkének (4) bekezdésével összhangban úgy határoz, hogy azon tagállam foglalkoztatási szolgálatai számára is rendelkezésre áll – munkakeresőként ott is regisztráltatva magát –, amelyben nem részesül ellátásban, köteles erről értesíteni az ellátást nyújtó tagállam intézményét és foglalkoztatási szolgálatait.

Az ellátást nem nyújtó tagállam foglalkoztatási szolgálatainak kérésére az ellátást nyújtó tagállam foglalkoztatási szolgálatai megküldik a munkanélküli személy regisztrációjával és álláskeresésével kapcsolatos adatokat. Az ellátást nem nyújtó tagállam foglalkoztatási szolgálatai az illetékes intézmény kérésére szintén kötelesek haladéktalanul tájékoztatni az illetékes intézményt bármely olyan körülményről, amelyről tudomásuk van és amely az ellátásra való jogosultságot befolyásolhatja, különösen arról, ha a teljes mértékben munkanélküli személyek a lakóhelyük szerinti tagállamban munkavállalói jogviszonyt létesítettek vagy önálló vállalkozóvá váltak.”;

b) a (3) bekezdést el kell hagyni.

24. [...]

25. A 64. cikk (1) bekezdésének első franciabekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„ – az index ($i = 1, 2, 3$ és 4) a rögzített összegek kiszámítására alkalmazott négy korcsoportot jelzi:

$i = 1$: 65 évnél fiatalabb személyek,

$i = 2$: 65 és 74 év közötti személyek,

$i = 3$: 75 és 84 év közötti személyek,

$i = 4$: 85 éves és annál idősebb személyek, ”.

26. A 65. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„65. cikk

Az éves átlagos költségek jelentése

(1) A különböző korcsoportok meghatározott évre vonatkozó, egy főre jutó, éves átlagos költségét legkésőbb a tárgyévet követő második év végéig jelenteni kell a könyvvizsgáló bizottságnak.

(2) Az (1) bekezdéssel összhangban jelentett éves átlagos költségeket az igazgatási bizottság általi jóváhagyást követően az Európai Unió Hivatalos Lapjában évente ki kell hirdetni.

(3) Ha a tagállam egy adott év tekintetében nem tudja az (1) bekezdés szerinti határidőn belül jelenteni az átlagos költségeket, ugyanezen határidőn belül engedélyt kér az igazgatási bizottságtól és a könyvvizsgáló bizottságtól arra, hogy az elmaradt jelentés évét megelőző év tekintetében a Hivatalos Lapban e tagállam vonatkozásában kihirdetett éves átlagos költségeket használhassa. Ilyen engedély kérése esetén a tagállam köteles megindokolni, hogy a tárgyév tekintetében miért nem tudta jelenteni az éves átlagos költségeket. Ha az igazgatási bizottság – a könyvvizsgáló bizottság véleményét figyelembe véve – jóváhagyja a tagállam kérését, a fent említett éves átlagos költségeket újból ki kell hirdetni az Európai Unió Hivatalos Lapjában.

(4) A (3) bekezdés szerinti eltérés nem engedélyezhető egymást követő évekre.”

26a. új A 67. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A végrehajtási rendelet 6. cikke (5) bekezdésének második albekezdésében és 73. cikke (2) bekezdésében említett esetben az e cikk (1) és (2) bekezdésében előírt időszak nem kezdődhet az illetékes intézmény kijelölését megelőzően.”

27. A 70. cikket el kell hagyni.

27a. új A 72. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„E rendelet 73. cikkének eltérő rendelkezései hiányában, ha egy tagállam intézménye valamely személynek jogalap nélkül folyósított ellátást, ez az intézmény az általa alkalmazott jogszabályokban meghatározott feltételekkel és kereteken belül felkérheti annak a tagállamnak az intézményét, amely az ellátásoknak a személy részére történő kifizetéséért felelős, hogy vonja le a jogalap nélkül folyósított összeget az érintett személynek járó hátralékokból vagy olyan összegekből, amelyek kifizetése folyamatban van, függetlenül attól, hogy az ellátás mely szociális biztonsági ágazaton belül kerül folyósításra. Ez utóbbi tagállam intézménye a szóban forgó összeget ugyanúgy az általa alkalmazott jogszabályokban az ilyen beszámítási eljárásokra meghatározott feltételek és korlátozások alapján vonja le, mintha egy saját maga által folyósított túlfizetésről lenne szó, és a levont összeget átutalja annak az intézménynek, amely a jogalap nélküli ellátást folyósította.”

28. A 73. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„73. cikk

A jogalap nélkül folyósított pénzbeli és természetbeni ellátások és a jogalap nélkül befizetett járulékok rendezése az alkalmazandó jogszabályok visszamenőleges hatályú változása esetén, illetve egyéb olyan helyzetekben, amikor egy intézmény nem volt illetékes

(1) Az alkalmazandó jogszabályok visszamenőleges hatályú változása esetén – a végrehajtási rendelet 6. cikkének (4) és (5) bekezdésében említett helyzeteket is beleértve –, illetve egyéb olyan esetekben, amikor egy nem illetékes intézmény jogalap nélkül folyósított vagy nyújtott ellátásokat vagy számára jogalap nélkül fizettek járulékot, ez az intézmény legkésőbb az alkalmazandó jogszabályokban bekövetkezett változás megállapítását vagy az ellátások nyújtásáért vagy a járulékok beszedéséért felelős intézmény meghatározását követő hat hónapon belül köteles kimutatást készíteni a folyósított vagy beszedett összegről, és azt elküldeni az annak megtérítése szempontjából illetékesként megjelölt intézménynek.

(2) A természetbeni ellátásokat a végrehajtási rendelet 66–68. cikkével összhangban illetékesként megjelölt intézménynek kell megtérítenie.

(3) A pénzbeli ellátások folyósítása szempontjából illetékesként megjelölt intézménynek az általa a nem illetékes vagy csak ideiglenesen illetékes intézmény részére megtérítendő összeget le kell vonnia az általa az érintett személynek fizetendő megfelelő ellátások hátralékából, és a levont összeget haladéktalanul át kell utalnia az utóbbi intézménynek.

Ha a jogalap nélkül folyósított ellátások összege meghaladja az illetékesként megjelölt intézmény által megfizetendő hátralékok összegét, vagy nincs hátralék, az illetékesként megjelölt intézménynek ezt az összeget az általa alkalmazott jogszabályokban meghatározott feltételek és korlátozások alapján le kell vonnia a folyamatban levő folyósításokból, és a levont összeget annak megtérítése céljából haladéktalanul át kell utalnia azon intézménynek, amely a pénzbeli ellátásokat jogalap nélkül folyósította.

(4) Az az intézmény, amelynek egy jogi és/vagy természetes személy jogalap nélkül fizetett járulékot, mindaddig nem térítheti vissza a szóban forgó összegeket az azokat befizető személynek, míg az illetékesként megjelölt intézménynél meg nem bizonyosodott az érintett személytől neki járó összegekről.

Az illetékesként megjelölt intézmény kérésére – amelyet legkésőbb a folyósított vagy beszedett összegről készített kimutatás kézhezvételét követő három hónapon belül meg kell tenni – az az intézmény, amelynek jogalap nélkül fizettek járulékot, az adott időszakra vonatkozó járulékokat köteles átutalni az illetékesként megjelölt intézménynek annak érdekében, hogy a jogi és/vagy természetes személy az érintett intézménnyel szembeni járuléktartozását rendezze. Az átutalt járulékokat visszamenőlegesen úgy kell tekinteni, mintha azokat az illetékesként megjelölt intézménynek fizették volna.

Amennyiben az intézménynek jogalap nélkül fizetett járulékok összege meghaladja azt az összeget, amellyel a jogi vagy természetes személy az illetékesként megjelölt intézménynek tartozik, az az intézmény, amelynek jogalap nélkül fizettek járulékot, a tartozást meghaladó túlfizetés összegét köteles megtéríteni az érintett jogi és/vagy természetes személy részére.

(5) A nemzeti jogszabályok szerint alkalmazandó határidők nem jelentenek elfogadható indokot a követelések intézmények közötti, e cikk alapján történő rendezésének megtagadására.

(6) Az e rendelet 5. cikkének (2) bekezdése vagy 6. cikkének (3) bekezdése szerinti eljárások esetében ez a cikk nem alkalmazandó az eljárás megindításának időpontjában 36 hónapnál régebbi követelésekre.

(7) Két vagy több tagállam közösen megállapíthat az e cikk (1)–(6) bekezdésében foglaltaktól eltérő egyedi rendelkezéseket és eljárásokat, és a természetbeni ellátásokat illetően alkalmazhatják az alaprendelet 35. cikkének (3) bekezdését, feltéve, hogy e rendelkezések és eljárások alkalmazása nem jelent hátrányt az érintett személy(ek) számára.

(8) E cikk alkalmazásának részletes szabályait az igazgatási bizottságnak kell meghatároznia.”

28a. új A 75. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) E szakasz alkalmazásában:

- „követelés”: olyan követelés, amely jogalap nélkül befizetett járulékokra vagy jogalap nélkül folyósított vagy nyújtott ellátásokra vonatkozik, ideértve a követeléssel fellépő tagállam jogszabályainak megfelelő, a követeléssel kapcsolatos kamatokat, pénzbírságokat, közigazgatási pénzbüntetéseket és minden egyéb terhet és költséget,
- „megkereső fél”: minden egyes tagállam esetében az az intézmény, amely a fentiekben meghatározott követelést illetően tájékoztatást, értesítést vagy behajtást kér,
- „megkeresett fél”: minden egyes tagállam esetében az az intézmény, amelyhez tájékoztatásra, értesítésre vagy behajtásra irányuló megkereséssel lehet fordulni,
- „a követelés esedékességi időpontja”: az az időpont, ameddig a megkereső fél tagállamának nemzeti jogszabályai szerint az adósságot be kell fizetni.”.

28b. új A 75. cikk (3) bekezdését el kell hagyni.

(29) A 75. cikk a (3) bekezdés után a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha a szociális biztonsági járulékok visszatérítése másik tagállamban lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel rendelkező személyt érint, a visszatérítésre köteles tagállam e rendelet 2. cikke (2) bekezdésének megfelelően erre vonatkozó előzetes kérés kézhezvétele nélkül is tájékoztathatja a lakóhely vagy tartózkodási hely szerinti tagállamot a közeljövőbeli visszatérítésről.

30. [...]

31. A 77. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„77. cikk

Kézbesítés

(1) A megkereső fél kérésére a megkeresett fél a saját tagállamában hatályban lévő, hasonló jogi aktusok vagy határozatok kézbesítésére vonatkozó szabályoknak megfelelően kézbesíti a címzettnek mindazon jogi eszközöket és határozatokat – beleértve a bírósági határozatokat is –, amelyek a megkereső fél tagállamából származó követelésekre és/vagy azok behajtására vonatkoznak.

(2) A kézbesítési megkereséshez egységes formanyomtatványt kell mellékelni, amely legalább a következő információt tartalmazza:

- a) a címzett neve és címe, valamint az azonosítását szolgáló más lényeges adat;
- b) a kézbesítés célja és a végrehajtására előírt határidő;
- c) a mellékelt dokumentum leírása, valamint az érintett követelés jellege és összege;
- d) név, cím és egyéb elérhetőség az alábbiak tekintetében:
 - i. a mellékelt dokumentum tekintetében illetékes hivatal; valamint, ha ettől eltérő,
 - ii. az a hivatal, ahol a kézbesített dokumentumra vagy a fizetési kötelezettséggel kapcsolatos jogorvoslati lehetőségekre vonatkozóan további információ kérhető.

(3) A megkeresett fél haladéktalanul tájékoztatja a megkereső felet a kézbesítési megkereséssel kapcsolatban hozott válaszigényéről és különösen azon időpontról, amikor a határozatot vagy jogi eszközt a címzethez továbbították.

(4) A megkereső fél csak akkor folyamodhat az e cikk szerinti kézbesítési megkereséshez, ha nem áll módjában a tagállamában az érintett dokumentum kézbesítésére vonatkozó szabályok szerinti kézbesítés, vagy ha az ilyen kézbesítés aránytalan nehézségekbe ütközne.

(5) A megkeresett fél gondoskodik arról, hogy a megkeresett fél tagállamában az adott tagállamban hatályban lévő törvényeknek, rendeleteknek és közigazgatási gyakorlatnak megfelelően hajtsák végre a kézbesítést.

(6) Az (5) bekezdés nem érinti a megkereső fél tagállamának hatósága által az említett tagállam hatályos jogszabályaival összhangban végrehajtott kézbesítés bármely más formáját. A megkereső fél tagállamában található hatóság ajánlott levélben vagy elektronikus úton közvetlenül kézbesíthet bármely dokumentumot egy másik tagállam területén tartózkodó személynek.”

32. A 78. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A megkereső fél kérésére a megkeresett félnek be kell hajtania a megkereső fél tagállamában végrehajtást engedélyező okirat tárgyát képező követeléseket. A behajtási megkereséshez csatolni kell a megkeresett fél tagállama általi végrehajtást engedélyező, egységes okiratot.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A megkereső fél csak akkor élhet behajtási megkereséssel, ha:

a) a követelést és az annak végrehajtását engedélyező okiratot saját tagállamában nem vitatják, kivéve abban az esetben, ha e rendelet 81. cikke (2) bekezdésének második albekezdése alkalmazandó;

b) [...]

c) az elévülési határidő saját jogszabályai szerint még nem járt le.”

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Mielőtt a megkereső fél behajtási megkereséssel él, alkalmazni kell a megkereső fél tagállamában rendelkezésre álló megfelelő behajtási eljárásokat, az alábbi esetek kivételével:

a) amennyiben nyilvánvaló, hogy a megkereső fél tagállamában nem található behajtható vagyon, vagy az említett eljárások nem eredményezik a követelés teljes kifizetését, és a megkereső félnek konkrét tudomása van arról, hogy az érintett személy a megkeresett fél tagállamában vagyonnal rendelkezik;

b) amennyiben ezen eljárásoknak a megkereső fél tagállamában való alkalmazása aránytalan nehézségeket okozna.

Ha valamely megkeresett fél behajtási megkeresést kap egy megkereső féltől, a megkereső félnek a megkeresett fél kérésére be kell nyújtania valamennyi ahhoz szükséges további információt, hogy a megkeresett fél behajtsa a követelést. A megkereső fél nem kötelezhető az e cikk 76. cikkének (3) bekezdésében meghatározott információk benyújtására.”;

ca) új a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A behajtási megkeresésnek ezenkívül a megkereső fél azon nyilatkozatát is tartalmaznia kell, amely megerősíti, hogy a (2) és (3) bekezdésben foglalt feltételek teljesülnek.”;

d) a szöveg a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A követelés behajtására irányuló megkereséshez csatolható a megkereső fél tagállamában a követeléssel kapcsolatban kiállított egyéb dokumentum is.”

33. A 79. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„79. cikk

A behajtás végrehajtását engedélyező okirat

(1) A megkeresett fél tagállamában végrehajtást engedélyező, egységes okiratnak tartalmaznia kell a végrehajtást engedélyező eredeti okirat tartalmának lényeges elemeit, továbbá a megkeresett fél tagállamában a behajtási és az óvintézkedések kizárólagos alapját kell képeznie. Az okiratot a megkeresett fél tagállamában nem lehet elismeréshez kötni, és a tagállam azt nem egészítheti ki és nem helyettesítheti.

(2) A végrehajtást engedélyező, egységes okiratnak a következő információkat kell tartalmaznia:

a) az érintett jogi vagy természetes személy neve, címe és minden más, az azonosítására és/vagy a javait birtokló harmadik személy azonosítására vonatkozó lényeges információ;

b) a követelés megállapításáért felelős hivatal, valamint, amennyiben ettől eltér, azon hivatal neve, címe és a vele kapcsolatos minden más releváns információ, ahol a követeléssel vagy a fizetési kötelezettséggel kapcsolatos jogorvoslati lehetőségekre vonatkozóan további információ kérhető;

- c) a megkereső fél tagállamában kiadott, a követelés végrehajtását engedélyező okirat azonosítása szempontjából szükséges információ;
- d) a követelés leírása, amely tartalmazza a követelés jellegét, azt az időszakot, amelyre a követelés vonatkozik, a követelés esedékességi időpontját, a végrehajtási eljárás szempontjából jelentős bármilyen egyéb dátumot, a követelés összegét, beleértve a tőkeösszeget, az esetleges kamatot, pénzbírságokat, közigazgatási pénzbüntetéseket és minden egyéb fizetendő terhet és költséget a megkereső és a megkeresett fél tagállamának pénznemében feltüntetve;
- e) az okiratnak a megkereső fél és/vagy a megkeresett fél által a címzett részére történő kézbesítésének időpontja;
- f) az az időpont, amelytől kezdve, és az az időszak, amely alatt a megkereső fél tagállamában hatályos jogszabályok szerint a végrehajtás lehetséges;
- g) bármely más lényeges információ.”

34. A 80. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„80. cikk

A fizetésre vonatkozó szabályok és határidők

(1) A követeléseket a megkeresett fél tagállamának pénznemében kell behajtani. A 85. cikk (1a) bekezdésére figyelemmel a megkeresett félnek az általa behajtott követelés teljes összegét át kell utalnia a megkereső fél részére.

A követelés összegének a megkereső fél részére történő átutalása során a megkeresett félnek emellett be kell nyújtania az érintett természetes vagy jogi személy azonosításához szükséges, e rendelet 79. cikkének (2) bekezdésében említett lényeges információkat is.

(2) A megkeresett fél – ha a saját tagállamában hatályos törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések lehetővé teszik – fizetési haladékot adhat az adósnak, vagy részletfizetést engedélyezhet. A megkeresett fél által e fizetési haladéért felszámított esetleges kamatok szintén át kell utalni a megkereső félnek. A megkeresett félnek ezt követően tájékoztatnia kell a megkereső felet minden ilyen határozatról.

A megkeresett fél köteles a behajtási megkeresés kézhezvételének időpontjától számítva késedelmi kamatot felszámítani, a megkeresett fél tagállamának hatályos törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseivel összhangban”.

35. A 81. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„81. cikk

A követelés vagy a behajtását engedélyező végrehajtási okirat és a végrehajtási intézkedések vitatása

(1) Ha a behajtási eljárás során valamely érdekelt fél vitatja a követelést, a megkereső fél tagállamában végrehajtást engedélyező, eredeti okiratot vagy a megkeresett fél tagállamában végrehajtást engedélyező, egységes okiratot, a megkereső fél tagállamának hatósága általi kézbesítés érvényességét, a keresetet az érdekelt fél a megkereső fél tagállamának megfelelő hatóságaihoz köteles benyújtani, ez utóbbi tagállam hatályos jogszabályaival összhangban. Erről a lépésről a megkereső félnek haladéktalanul értesítenie kell a megkeresett felet. A lépésről az érdekelt fél is tájékoztathatja a megkeresett felet.

(2) Amint a megkeresett fél megkapja az (1) bekezdésben említett értesítést vagy tájékoztatást a megkereső féltől vagy az érdekelt féltől, az ügyben illetékes szerv döntéséig fel kell függesztenie a végrehajtási eljárást, kivéve, ha a megkereső fél e bekezdés második albekezdésének megfelelően kéri a követelés behajtását. A végrehajtási rendelet 84. cikkének sérelme nélkül, és amennyiben a megkeresett fél szükségesnek tartja, óvintézkedéseket tehet a követelés behajtásának biztosítására, amennyiben a tagállamában hatályban lévő törvények és rendelkezések hasonló követelések esetében ilyen intézkedést lehetővé tesznek.

Az első albekezdés ellenére a megkereső fél a tagállamában hatályos törvényeknek, rendeleteknek és közigazgatási gyakorlatnak megfelelően felkérheti a megkeresett felet a vitatott követelés behajtására, feltéve, hogy a megkeresett fél tagállamában hatályos törvények, rendeletek és közigazgatási gyakorlat ezt lehetővé teszik. Minden ilyen kérést meg kell indokolni. Ha a jogvita eredménye az adósnak kedvez, a megkereső fél a megkeresett fél tagállamában hatályos jogszabályokkal összhangban fizetendő esetleges kártérítéssel együtt köteles megtéríteni minden behajtott összeget.

(3) Amennyiben a jogvita a megkeresett fél tagállamában hozott végrehajtási intézkedésekre vagy a megkeresett fél hatósága általi kézbesítés érvényességére vonatkozik, a keresetet e tagállam megfelelő hatóságához kell benyújtani, annak törvényi és rendeleti rendelkezéseivel összhangban.

(4) [...]

(5) [...]”.

(N.B. A (4) és (5) bekezdésben foglaltakat az új 81a. cikk szabályozza)

35a. (új) A 81. cikk után a rendelet a következő cikkel egészül ki:

„81a. cikk

Visszavonás és módosítás

(1) A megkereső félnek haladéktalanul tájékoztatnia kell a megkeresett felet a behajtási megkeresés minden későbbi módosításáról vagy a megkeresés visszavonásáról, megjelölve a módosítás vagy a visszavonás indokát.

(2) Ha a megkeresés módosítása a 81. cikk (1) bekezdésében említett megfelelő hatóság határozatának a folyamánya, a megkereső félnek ezt a határozatot továbbítania kell a megkeresett fél tagállamában végrehajtást engedélyező, felülvizsgált egységes okirattal együtt. Ezt követően a megkeresett félnek a további behajtási intézkedések során a felülvizsgált okirat alapján kell eljárnia.

A megkeresett fél tagállamában végrehajtást engedélyező, eredeti egységes okirat alapján már meghozott behajtási vagy óvintézkedéseket továbbra is fent lehet tartani a felülvizsgált okiratnak megfelelően, kivéve, ha a megkeresés módosítására a megkereső fél tagállamában végrehajtást engedélyező, eredeti okirat vagy a megkeresett fél tagállamában végrehajtást engedélyező, eredeti egységes okirat érvénytelensége miatt került sor.

A felülvizsgált okirat vonatkozásában a 79. és a 81. cikket alkalmazni kell.

(3) Amennyiben a megkeresést bármely más ok miatt módosítják, és a módosítás a követelés összegének csökkentésével jár együtt, a megkeresett félnek továbbra is fent kell tartania a már meghozott behajtási vagy óvintézkedéseket, de a végrehajtást a még fennálló követelés összegére kell korlátoznia.”

36. A 82. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„82. cikk

A segítségnyújtásra alkalmazandó korlátozások

(1) A segítségnyújtásra vonatkozó hatáskör sérelme nélkül a megkeresett fél nem kötelezhető:

a) az e rendelet 78–81. cikkében meghatározott segítség nyújtására, amennyiben a követelés behajtása az adós helyzete miatt a megkeresett fél tagállamában súlyos gazdasági vagy társadalmi nehézségeket okozna, feltéve, hogy a megkeresett fél tagállamában hatályos törvények, rendeletek és közigazgatási gyakorlat hasonló belföldi követelések esetében ilyen intézkedést lehetővé tesz;

b) az e rendelet 76–81. cikkében meghatározott segítség nyújtására, amennyiben az e rendelet 76–78. cikke szerinti eredeti megkeresés olyan követelésekre vonatkozik, amelyek esetében a követelésnek a megkereső fél tagállama szerinti esedékességi időpontja és a segítségnyújtás céljából való eredeti megkeresés időpontja között több mint öt év telt el. Amennyiben azonban a követelés vagy a megkereső fél tagállamában végrehajtást engedélyező, eredeti okirat jogvita tárgyát képezi, az ötéves időszakot attól az időponttól kezdve kell számítani, amikor megállapítást nyer, hogy a követelés vagy a behajtást engedélyező okirat már nem vitatható.

Olyan esetekben továbbá, amikor a megkereső fél tagállamának hatóságai halasztott fizetést vagy részletfizetést engedélyeznek, úgy kell tekinteni, hogy az ötéves időszak a teljes fizetési határidő lejártakor kezdődik.

A megkeresett fél ilyen esetekben ugyanakkor nem köteles segítségnyújtásra olyan követelések tekintetében, amelyek esetében több mint tíz év eltelt attól az időponttól számítva, hogy a követelés a megkereső tagállamban esedékessé vált.

(2) A megkeresett félnek tájékoztatnia kell a megkereső felet a segítségnyújtás céljából való megkeresés megtagadásának okairól.”

37. A 84. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„84. cikk

Óvintézkedések

(1) A megkereső fél indokolt kérésére a megkeresett félnek – amennyiben hasonló helyzetben a megkereső fél tagállamának nemzeti jogszabályai és közigazgatási gyakorlata keretében is lehetőség nyílna óvintézkedések meghozatalára – nemzeti jogszabályaival és közigazgatási gyakorlatával összhangban óvintézkedéseket kell tennie a követelés behajtásának biztosítására, amennyiben a megkeresés időpontjában az adós vitatja a követelést vagy a megkereső fél tagállamában végrehajtást engedélyező okiratot, vagy ha a követelésre vonatkozóan még nem bocsátottak ki a megkereső fél tagállamában végrehajtást engedélyező okiratot.

A megkeresett fél tagállamában végrehajtandó óvintézkedésekre irányuló megkereséshez csatolni kell a megkereső fél tagállamában végrehajtandó óvintézkedések engedélyezése céljából kiállított, a kölcsönös segítségnyújtás tárgyát képező követelésre vonatkozó dokumentumot, amennyiben létezik ilyen. Ezt a dokumentumot a megkeresett fél tagállamában nem lehet elismeréshez kötni, és a tagállam azt nem egészítheti ki és nem helyettesítheti.

(2) Az óvintézkedésekre irányuló megkereséshez csatolni lehet egyéb, a megkereső fél tagállamában a követeléssel kapcsolatban kiállított dokumentumokat.

(3) Az (1) bekezdés végrehajtásához az e rendelet 78., 79., 81. és 82. cikkében foglalt rendelkezéseket és eljárásokat értelemszerűen kell alkalmazni.”

38. A 85. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A megkeresett fél a behajtással kapcsolatban nála felmerülő összes költséget behajtja az érintett természetes vagy jogi személytől, és azt visszatartja, a hasonló követelésekre vonatkozó, a megkeresett fél tagállamában hatályos törvényeknek és rendeleteknek megfelelően.

(1a) Ha a behajtással kapcsolatban felmerülő költségek nem hajthatók be az adóstól a követelés összegén túlmenően, ezeket a költségeket le kell vonni a ténylegesen behajtott összegből, vagy ha erre nincs lehetőség, azt a megkereső félnek kell megtérítenie. A megkereső fél és a megkeresett fél az ügy tekintetében egyedi megtérítési módozatról állapodhatnak meg, vagy megállapodhatnak arról, hogy lemondanak az említett költség megtérítéséről.”

39. A rendelet a 85. cikk után a következő 85a. cikkel egészül ki:

„85a. cikk

Jelenlét a közigazgatási hivatalokban és részvétel a közigazgatási vizsgálatokban

(1) A megkereső és a megkeresett fél közötti megállapodás alapján, a megkeresett fél által megállapított feltételekkel összhangban a megkereső fél által felhatalmazott tisztviselők az e szakasz szerinti kölcsönös segítségnyújtás előmozdítása céljából:

a) jelen lehetnek azokban a hivatalokban, amelyekben a megkeresett fél tagállamának közigazgatási hatóságai tevékenységüket végzik;

b) jelen lehetnek a megkeresett fél tagállamának területén végrehajtott közigazgatási vizsgálatoknál;

c) segíthetik a megkeresett fél tagállamának illetékes tisztviselőit a megkeresett fél tagállamában folyó bírósági eljárások során.

(2) Amennyiben azt a megkeresett fél tagállamának hatályos jogszabályai lehetővé teszik, az (1) bekezdés b) pontjában említett megállapodás rendelkezhet úgy, hogy a megkereső fél tagállamának tisztviselői magánszemélyeket kérdezhetnek ki és a nyilvántartást megvizsgálhatják.

(3) A megkereső fél által felhatalmazott azon tisztviselőknek, akik élnek az (1) és (2) bekezdésben szereplő lehetőséggel, bármikor fel kell tudniuk mutatni a személyazonosságukat és hivatalos minőségüket igazoló írásbeli felhatalmazásukat.”

39a. (új) A 86. cikket el kell hagyni.

39b. (új) A IV. cím III. fejezetének 2. szakaszába a következő 86a. cikket kell beilleszteni:

„86a. cikk

Felhatalmazás végrehajtási jogi aktusok elfogadására

(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján részletesebben meghatározza a behajtásra vonatkozó eljárást. Ezeknek a végrehajtási jogi aktusoknak meg kell határozniuk:

a) az e szakasz alkalmazásához szükséges gyakorlati rendelkezéseket az információknak és dokumentumoknak vagy határozatoknak az érintett személy részére elektronikus úton történő, a 4. cikk szerinti továbbítását illetően;

b) a 79. cikk szerinti egységes okirat formátumát;

c) a megkeresett fél által a megkereső fél részére rendelkezésre bocsátandó, a megkeresés feldolgozásával és eredményével kapcsolatos információkat és az e tekintetben érvényes határidőket;

d) az érintett intézmények által a behajtásra irányuló megkeresés tárgyát képező követelés módosítása vagy visszavonása esetén meghozandó intézkedéseket;

e) a 75. cikk (2) bekezdésének, a 76., a 77., a 78., a 79., a 80., a 81. cikknek, a 82. cikk (1) bekezdésének, a 83. cikk második albekezdésének, a 84, a 85. és a 85a. cikknek a végrehajtásához szükséges további részletes szabályokat;

f) azt a minimumösszeget, amelyre behajtásra irányuló megkeresés adható ki.

(2) Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 883/2004/EK rendelet 76b. cikkében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

40. A 87. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdésben a „34. cikkében” szöveg helyébe az „1. cikkének vb) pontjában” szöveg lép;

b) a (6) bekezdés vége a következő mondattal egészül ki:

„Amennyiben azonban az ellenőrzés elvégzésére felkért intézmény maga is felhasználja a megállapításokat arra, hogy az általa alkalmazott jogszabályok alapján saját számlára ellátásokat nyújtson az érintett személynek, nem követelheti az előző mondatban említett költségek megtérítését.”

41. A 89. cikk (3) bekezdését el kell hagyni.

42. A 92. cikket el kell hagyni.

43. A 93. cikkben a „87. cikkét” szöveg helyébe a „87–87b. cikkét” szöveg lép.

44. A rendelet a következő 94a. cikkel egészül ki:

„94a. cikk

Különös átmeneti rendelkezések

Az (EU) XXX rendelet hatálybalépésig [az (EU) xxxx rendelet hatálybalépésének időpontja] előtt hatályos végrehajtási rendelet 56. és 70. cikke továbbra is alkalmazandó azokra a munkanélküli ellátásokra, amelyek iránt [OJ please insert the exact date corresponding to 24 months after entry into force of Regulation (EU) xxxx] előtt nyújtottak be kérelmet.

E rendeletnek az (EU) xxxx rendelet hatályba lépése előtt hatályos 56. és 70. cikke Luxemburg tekintetében továbbra is alkalmazandó [OJ please insert the exact date corresponding to 3 years after the date of application specified in the second paragraph of Article 3 of Regulation (EU) xxxx]-ig.

Luxemburg mindemellett értesítheti a Bizottságot arról, hogy ezt az időszakot további két évvel meg kell hosszabbítani. A meghosszabbításról szóló értesítést az előző bekezdésben említett hároméves időszak letelte előtt, kellő időben meg kell tenni. Ezt az értesítést közzé kell tenni a Hivatalos Lapban.

E rendeletnek az (EU) xxxx rendelet hatálybalépésének időpontja előtt hatályos 73. cikke továbbra is alkalmazandó a(z) [OJ please insert the exact date corresponding to 24 months after entry into force of Regulation (EU) xxxx] előtti követelések rendezésére.

E rendelet IV. címe III. fejezetének az (EU) xxxx rendelet hatálybalépésének időpontja] előtt hatályos 3. szakasza továbbra is alkalmazandó a(z) [OJ please insert the exact date corresponding to 24 months after entry into force of Regulation (EU) xxxx] előtti megkeresésekre és jogvitákra.

45. A 96. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés második mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Az 574/72/EGK rendelet azonban – a 107. cikk kivételével – hatályban marad és továbbra is joghatással bír a következők tekintetében:”;

b) a szöveg az (1) bekezdés után a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdésben említett jogszabályok tekintetében a pénznemek átváltását e rendelet 90. cikke szabályozza.”

3. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének időpontját követő hónap első napján lép hatályba.

Ez a rendelet a hatálybalépésének időpontjától kezdődően alkalmazandó, kivéve a 883/2004/EK rendelet 1. és 3. cikkére, 11. cikkének (2) bekezdésére, 12. cikkére, 13. cikkének (4) bekezdésére, a 19., a 20., a 30., a 32., a 33a., a 34., a 60a–65., a 68. és a 68b. cikkére, valamint XII. és XIII. mellékletére vonatkozó módosításokat, valamint a 987/2009/EK rendelet 5. cikkének (1a)–(4) bekezdésére, 14. cikkének (1)–(5a) és (12) bekezdésére, 16., 19a., 23–25., 28., 31., 32., 54a.–56., 67., 70., 73., 77–85. cikkére vonatkozó módosításokat, amelyek [*OJ please insert the exact date corresponding to 24 months after entry into force*]-tól/től kezdődően alkalmazandók.

A 987/2009/EK rendelet 64. cikkére vonatkozó módosítás az e rendelet hatálybalépésének évét követő naptári év január 1-jétől alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban,

az Európai Parlament részéről

a Tanács részéről

az elnök

az elnök

AZ (EU) XXXX RENDELET MELLÉKLETE

A 883/2004/EK rendelet mellékletei a következőképpen módosulnak:

1. Az I. melléklet a következőképpen módosul:

a) az I. rész a következőképpen módosul:

-i. az „ÉSZTORSZÁG” című szakasz helyébe a következő szöveg lép:

„ÉSZTORSZÁG

Tartásdíj a 2017. január 1-i, családi ellátásokról szóló törvény szerint.”;

i. a „SZLOVÁKIA” című szakasz helyébe a következő szöveg lép:

„SZLOVÁKIA

Póttartásdíj a helyettes tartásdíjról szóló, módosított 201/2008. sz. Coll. törvény szerint.”;

ii. a „SVÉDORSZÁG” című szakasz helyébe a következő szöveg lép:

„SVÉDORSZÁG

Tartási támogatás (a szociális biztonsági törvény 17–19. fejezete).”;

b) a II. rész a következőképpen módosul:

i. a „MAGYARORSZÁG” című szakaszt el kell hagyni;

-ii. a „LENGYELORSZÁG” című szakasz helyébe a következő szöveg lép:

„LENGYELORSZÁG

Egyszeri szülési juttatás (a családi ellátásokról szóló törvény).

Egyszeri ellátás olyan gyermek születése esetén, akinél súlyos és visszafordíthatatlan fogyatékoságot vagy gyógyíthatatlan, életveszélyes betegséget diagnosztizáltak, amely a gyermek prenatális fejlődése vagy a szülés során alakult ki.”;

ii. a „ROMÁNIA” című szakaszt el kell hagyni;

-iii. a „SZLOVÁKIA” című szakasz helyébe a következő szöveg lép:

„SZLOVÁKIA

Szülési juttatás.”;

-iii. a szöveg a „FINNORSZÁG” című szakasz után a következő új szakasszal egészül ki:

„SVÉDORSZÁG

Örökbefogadási támogatás (a szociális biztonsági törvény (2001:110) 21. fejezete).”.

2. A II. melléklet a következőképpen módosul:

- i. a „NÉMETORSZÁG–AUSZTRIA” című szakasz helyébe a következő szöveg lép:

„NÉMETORSZÁG–AUSZTRIA

Az 1995. október 4-i szociális biztonsági egyezmény 14. cikke (2) bekezdésének g), h), i) és j) pontja (amely a két országnak a korábbi biztosítási esetekre és a szerzett biztosítási időkre vonatkozó hatásköreit állapítja meg); e rendelkezés alkalmazása továbbra is a hatálya alá tartozó személyekre korlátozódik.”;

- ii. a „SPANYOLORSZÁG–PORTUGÁLIA” című szakaszt el kell hagyni.

3. A III. melléklet „ÉSZTORSZÁG”, „SPANYOLORSZÁG”, „HORVÁTORSZÁG”, „OLASZORSZÁG”, „LITVÁNIA”, „MAGYARORSZÁG”, „HOLLANDIA”, „FINNORSZÁG” és „SVÉDORSZÁG” című szakaszait el kell hagyni.

4. A IV. melléklet a következőképpen módosul:

- a) a „NÉMETORSZÁG” című szakasz után az „ÉSZTORSZÁG” című szakasszal egészül ki;
- b) a „CIPRUS” című szakasz után a „LITVÁNIA” című szakasszal egészül ki;
- c) a „MAGYARORSZÁG” című szakasz után a „MÁLTA” című szakasszal egészül ki;
- d) a „LENGYELORSZÁG” című szakasz után a „PORTUGÁLIA” című szakasszal egészül ki;
- e) a „PORTUGÁLIA” című szakasz után a „ROMÁNIA” című szakasszal egészül ki;
- f) a „SZLOVÉNIA” című szakasz után a „SZLOVÁKIA” című szakasszal egészül ki;
- g) a „SZLOVÁKIA” című szakasz után a „FINNORSZÁG” című szakasszal egészül ki;
- h) a „SVÉDORSZÁG” című szakasz után az „EGYESÜLT KIRÁLYSÁG” című szakasszal egészül ki.

5. A X. melléklet a következőképpen módosul:

a) a „CSEH KÖZTÁRSASÁG” című szakaszt el kell hagyni;

b) a „NÉMETORSZÁG” című szakasz b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) A megélhetési költségeket fedező ellátások az álláskeresőkre vonatkozó alapellátással összhangban a szociális törvénykönyv II. kötetének megfelelően).”;

c) az „ÉSZTORSZÁG” című szakaszban:

i. az a) pontot el kell hagyni;

ii. [...]”;

d) a „MAGYARORSZÁG” című szakasz b) pontjában a „;” helyébe „” lép, a c) pontot pedig el kell hagyni;

e) a „PORTUGÁLIA” című szakasz után a következő „ROMÁNIA” című szakasszal egészül ki:

„ROMÁNIA

Nyugdíjasok szociális juttatása (a 196/2009. sz. törvénnyel jóváhagyott, a garantált szociális minimálnyugdíj bevezetéséről szóló 6/2009. sz. sürgősségi kormányrendelet).”;

f) a „SZLOVÉNIA” című szakaszt el kell hagyni;

fa) a „FINNORSZÁG” című szakasz b) pontjában a „;” helyébe „” lép, a c) pontot pedig el kell hagyni;

g) a „SVÉDORSZÁG” című szakasz helyébe a következő szöveg lép:

„SVÉDORSZÁG

a) Kiegészítő lakhatási támogatás nyugdíjban részesülő személyek számára (a szociális biztonsági törvény 99–103. fejezete);

b) Időskorúak tartási támogatása (a szociális biztonsági törvény 74. fejezete).”;

h) az „EGYESÜLT KIRÁLYSÁG” című szakasz e) pontjának végén a „” helyébe „” lép, és a szakasz a következő ponttal egészül ki:

„f) Személyi függetlenségi juttatás, mobilitási elem (a jóléti reformról szóló, 2012. évi törvény 4. része) és a(z észak-írországi) jóléti reformról szóló, 2015. évi rendelet (S.I. 2015/2006 (N.I. 1)) 5. része).”.

6. A XI. melléklet a következőképpen módosul:

a) a „CSEH KÖZTÁRSASÁG” című szakasz jelenlegi szövege 1. pontra változik, és a szakasz e pont után a következő új ponttal egészül ki:

„2. E rendelet 5. és 6. cikke ellenére a kiegészítő ellátásnak a korábbi Csehszlovák Köztársaság jogszabályai alapján szerzett biztosítási időszakok tekintetében történő nyújtása szempontjából kizárólag a cseh jogszabályok alapján szerzett biztosítási időszakok vehetők figyelembe az államszövetség megszűnésének időpontját követő meghatározott időszakon belüli legalább egyéves cseh nyugdíjbiztosítás feltételének teljesítése szempontjából (a nyugdíjbiztosításról szóló 155/1995. sz. Col. törvény 106a. §-a (1) bekezdésének b) pontja).”;

- b) a „NÉMETORSZÁG” című szakasz 3. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„3. A valamely másik tagállamban élő biztosítottak számára a szociális törvénykönyv V. kiadása (Sozialgesetzbuch V) 47. cikkének (1) bekezdése, a szociális törvénykönyv VII. kiadása 47. cikkének (1) bekezdése és a szociális törvénykönyv V. kiadása 24i. cikke szerinti pénzbeli ellátás nyújtásának céljából a német biztosítási rendszerek a nettó fizetést, amely alapján az ellátás összegét meghatározzák, úgy állapítják meg, mintha a biztosított Németországban élne, kivéve, ha a biztosított kérelmezi, hogy az ellátást az általa ténylegesen kapott nettó fizetés alapján állapítsák meg. A szülői támogatásról és a szülői szabadságról szóló szövetségi törvény (BEEG) szerinti szülői szabadság esetén nyújtott ellátás másik tagállamban élő személyek javára történő megállapítása szempontjából a szülői szabadság esetén nyújtott német ellátás tekintetében illetékes intézménynek ki kell számítania az átlagos havi megkeresett jövedelmet a törvény 2c–2f. cikke alapján, amelyet felhasználva úgy kerül sor az ellátások megállapítására, mintha az adott személy Németországban élne. Ennek során, ha a BEEG 2e. cikke (3) bekezdésének második mondata alapján a IV. adóosztály alkalmazandó, mivel a kedvezményezett egyetlen német adóosztályba sem volt besorolva a megállapítási időszak alatt, a kedvezményezett kérelmezheti, hogy a szülői szabadság esetén nyújtott ellátást a lakóhely szerinti tagállamban megadóztatott tényleges nettó jövedelme alapján állapítsák meg.”;

- c) az „ÉSZTORSZÁG” című szakasz jelenlegi bekezdése 1. pontra változik, és a szakasz a következő új 2. ponttal egészül ki:

„2. Az arányos munkaképességi juttatásnak az e rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti kiszámításához az észtországi tartózkodási időszakokat 16 éves kortól az esemény bekövetkezésének időpontjáig kell figyelembe venni.”;

ca) a „MÁLTA” című szakasz helyébe a következő szöveg lép:

„MÁLTA

Köztisztviselőkre vonatkozó különleges rendelkezések

a) Az alábbi törvények szerint alkalmazott személyek kizárólag e rendelet 49. és 60. cikkének alkalmazása céljából tekintendők köztisztviselőknak: a máltai fegyveres erőkről szóló törvény (Málta Törvényei, 220. fejezet), a rendőrségről szóló törvény (Málta Törvényei, 164. fejezet), a börtönökről szóló törvény (Málta Törvényei, 260. fejezet), a polgári védelemről szóló törvény (Málta Törvényei, 411. fejezet).

b) A fenti törvények, valamint a nyugdíjakról szóló rendelet (Málta Törvényei, 93. fejezet) értelmében fizetendő nyugdíj kizárólag e rendelet 1. cikkének e) pontja céljából tekintendő „köztisztviselőkre vonatkozó különleges rendszernek.”;

d) a „HOLLANDIA” című szakasz a következőképpen módosul:

i. az 1. pont c) alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) Az egészségbiztosítási törvénynek (*Zorgverzekeringwet*) és a tartós ápolás-gondozásról szóló törvénynek (*Wet langdurige zorg*) a járulékfizetési kötelezettségre vonatkozó rendelkezéseit alkalmazni kell az a) pontban említett személyekre és családtagjaikra. A családtagokra vonatkozóan a járulékfizetési kötelezettség azt a személyt terheli, aki által az ellátáshoz való jog fennáll, kivéve a más tagállamban élő katonai személyzet családtagjait, akiket a járulékfizetési kötelezettség közvetlenül terhel.”;

ii. az 1. pont d) alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„d) Az egészségbiztosítási törvény (*Zorgverzekeringwet*) kései biztosításkötésről szóló rendelkezéseit értelemszerűen alkalmazni kell az 1. a) pont ii. alpontjában említett személyek esetében a CAK-nál (központi közigazgatási intézmény) történő kései nyilvántartásba vételre is.”;

-iii. az 1. pont e) alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„e) Azok a személyek, akik valamely Hollandián kívüli tagállam jogszabályai értelmében természetbeni ellátásra jogosultak és Hollandiában lakóhellyel rendelkeznek vagy ideiglenesen Hollandiában tartózkodnak, a lakóhely vagy tartózkodási hely szerinti intézmény által a hollandiai biztosítottaknak kínált biztosítási kötvénynek megfelelően jogosultak természetbeni ellátásra, figyelembe véve az egészségbiztosítási törvény (*Zorgverzekeringswet*) 11. cikkének (1), (2) és (3) bekezdését, 19. cikkének (1) bekezdését és 20. cikkének (1) bekezdését; valamint jogosultak a tartós ápolás-gondozásról törvény (*Wet langdurige zorg*) által előírt természetbeni ellátásra is.”,

iv. az 1. pont f) alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„f) E rendelet 23–30. cikkének alkalmazásában a következő ellátások (e rendelet III. címének 4. és 5. fejezetében tárgyalt nyugdíjakon túlmenően) a holland jogszabályok értelmében járó nyugdíjaknak tekintendők:

- az ABP privatizációjáról szóló törvény (*Wet privatisering ABP*) értelmében biztosított nyugdíjak,
- a katonai nyugdíjra való jogosultságról szóló törvény (*Kaderwet militaire pensioenen*) értelmében biztosított nyugdíjak,
- a hadsereg személyi állományába tartozók keresőképtelensége esetén nyújtott ellátásokról szóló törvény (*Wetarbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen – A hadsereg személyi állományának keresőképtelenségéről szóló törvény*) értelmében biztosított, keresőképtelenség esetén nyújtott ellátások,
- a vasúti nyugdíjalap privatizációjáról szóló törvény (*Wet privatisering Spoorwegpensioenfondsen*) értelmében biztosított nyugdíjak,

- a Holland Vasúttársaság foglalkoztatási feltételeit szabályozó rendelet (*Reglement Dienstvoorwaarden Nederlandse Spoorwegen*) értelmében biztosított nyugdíjak,
- a törvényes nyugdíjkorhatár elérése előtt juttatott ellátások olyan nyugdíjrendszer keretében, amelynek célja, hogy időskorukban rendszeres jövedelemhez juttassa a munkavállalókat és az egykori munkavállalókat, vagy a munkaerőpiac idő előtti elhagyása esetén nyújtott ellátások valamely állami vagy kollektív szerződés munkaerőpiac idő előtti elhagyásáról szóló rendelkezése, illetve a munkaerőpiac 55 éves vagy idősebb munkavállalók általi idő előtti elhagyásáról szóló szabályozás keretében,
- a hadsereg személyi állományának és a köztisztviselőknek létszámleépítés, nyugdíjazás vagy korengedményes nyugdíjazás esetén alkalmazandó rendszer keretében nyújtott ellátások,
- az egy vagy több fent említett jogszabály alapján túlélő hozzátartozói ellátásban részesülő hátrahagyott hozzátartozóknak nyújtott ellátások,
- a nyugdíjra vonatkozó törvény (*Pensioenwet*) értelmében nyugdíjmegállapodás vagy nyugdíjra vonatkozó jogszabály szerinti egyéb kollektív rokkantsági, öregségi és túlélő hozzátartozói ellátások.”;

v. a szöveg 1. pont f) alpontját követően a következő bekezdéssel egészül ki:

„fa) Az egészségbiztosítási törvény (*Zorgverzekeringswet*) 69. cikkének (1) bekezdésében említett minden olyan személyt, aki a 65. életévének betöltését megelőző hónap utolsó napján a holland jogszabályok értelmében fizetendő nyugdíjban vagy – az e pont f) alpontja alapján – nyugdíjnak minősülő ellátásban részesül, e rendelet 22. cikke tekintetében nyugdíjigénylőnek kell tekinteni mindaddig, amíg el nem éri az öregségi nyugdíjról szóló általános törvény (*Algemene Oudersdomswet*) 7a. cikke szerinti nyugdíjkorhatárt.”;

vi. az 1. pont h) alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„h) E rendelet 18. cikke (1) bekezdésének alkalmazása céljából az e melléklet 1. bekezdése a) pontjának ii. alpontjában említett azon személyek, akik ideiglenesen Hollandiában tartózkodnak, a tartózkodási hely szerinti intézmény által a hollandiai biztosítottaknak kínált biztosítási kötvénynek megfelelően jogosultak természetbeni ellátásra, figyelembe véve az egészségbiztosítási törvény (*Zorgverzekeringswet*) 11. cikkének (1), (2) és (3) bekezdését, 19. cikkének (1) bekezdését és 20. cikkének (1) bekezdését; valamint jogosultak a tartós ápolás-gondozásról törvény (*Wet langdurige zorg*) által előírt természetbeni ellátásra is.”;

e) az „AUSZTRIA” című szakasz után a következő „SZLOVÁKIA” című szakasszal egészül ki:

„SZLOVÁKIA

E rendelet 5. és 6. cikke ellenére a kiegészítő ellátásnak a korábbi Csehszlovák Köztársaság jogszabályai alapján szerzett biztosítási időszakok tekintetében történő nyújtása szempontjából kizárólag a szlovák jogszabályok alapján szerzett biztosítási időszakok vehetők figyelembe az államszövetség megszűnésének időpontját követő meghatározott időszakon belüli legalább egyéves szlovák nyugdíjbiztosítás feltételének teljesítése szempontjából (*a társadalombiztosításról szóló 461/2003. sz. Col. törvény 69b. §-a (1) bekezdésének b) pontja*).”;

f) a „SVÉDORSZÁG” című szakasz:

i. 1. és 2. pontját el kell hagyni;

ii. 3. pontjában a „(2000:798. törvény)” szöveg helyébe a következő szöveg lép:

„(a szociális biztonsági törvénynek az 53–74. fejezet tekintetében történő végrehajtásáról szóló törvény 6. fejezete)”;

iii. 4. pontjában:

- a bevezető részben „Az 1962:381. sz. nemzeti biztosítási törvény (*Lag om allmän försäkring*) 8. fejezetével” szöveg helyébe „A szociális biztonsági törvény 34. fejezetével” szöveg lép;
- a b) alpontban a „8. fejezetének 2. és 8. cikkével” szöveg helyébe a „34. fejezetének 3., 10. és 11. cikkével” szöveg lép, a „jövedelemalapú öregségi nyugdíjról szóló törvény (1998:674)” szöveg helyébe pedig a „szociális biztonsági törvény 59. fejezete” szöveg lép;

iv. 5. pontjának a) alpontjában a „(2000:461. törvény)” szöveg helyébe „(a szociális biztonsági törvény 82. fejezete)” szöveg lép;

g) az „EGYESÜLT KIRÁLYSÁG” című szakasz:

i. 1. és 2. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„1. Amennyiben az Egyesült Királyság jogszabályai alapján egy olyan személy, aki 2016. április 6. előtt töltötte be a nyugdíjkorhatárt, öregségi nyugdíjra lehet jogosult a következő feltételek teljesülése mellett:

a) egy egykori házastárs vagy élettárs járulékait úgy veszik figyelembe, mintha azok a személy saját járulékai lennének; vagy

b) a személy házastársa, élettársa, egykori házastársa vagy egykori élettársa eleget tesz a járulékfizetésre vonatkozó feltételeknek, akkor – feltéve, hogy a házastárs vagy élettárs, vagy az egykori házastárs vagy élettárs munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenységet gyakorol(t), és két vagy annál több tagállam jogszabályai hatálya alá tartozott – az Egyesült Királyság jogszabályai alapján történő jogosultság megállapításához minden egyes esetben e rendelet III. címe 5. fejezetének rendelkezései alkalmazandók. Ilyen esetben az említett 5. fejezetben a »biztosítási időszakokra« történő hivatkozások úgy értendők, mint a következő személyek által szerzett biztosítási időszakok:

i. házastárs, élettárs, volt házastárs vagy volt élettárs, amennyiben a kérelmező:

- házasságban élő személy vagy élettárs, vagy
- olyan személy, akinek a házassága vagy élettársi viszonya nem a házastárs vagy az élettárs halála miatt ért véget;

ii. volt házastárs vagy élettárs, amennyiben a kérelmező:

- megözvegyült feleség, férj vagy élettárs, aki közvetlenül a nyugdíjkorhatár betöltése előtt nem volt jogosult megözvegyült szülőt illető támogatásra, vagy
- megözvegyült feleség, akinek a férje 2001. április 9. előtt hunyt el, és aki közvetlenül a nyugdíjkorhatár betöltése előtt nem volt jogosult megözvegyült anyát illető támogatásra, megözvegyült szülőt illető támogatásra vagy özvegyi nyugdíjra, illetve aki csak az e rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerint számított, életkor alapján járó özvegyi nyugdíjra jogosult, és ezen alkalmazásban az »életkor alapján járó özvegyi nyugdíj« olyan özvegyi nyugdíjat jelent, amelyet a szociális biztonsági járulékokról és ellátásokról szóló, 1992. évi törvény 39(4) szakaszával összhangban csökkentett mértékben kell kifizetni.

E pont nem alkalmazandó azokra a személyekre, akik 2016. április 6-án vagy azt követően töltik be a nyugdíjkorhatárt.

2. Az ápolási díjra, gondozói támogatásra és a fogyatékkal élők megélhetési támogatására, valamint a személyi függetlenségi juttatásra való jogosultságot szabályozó rendelkezésekre vonatkozóan e rendelet 6. cikke alkalmazásában az Egyesült Királyságon kívüli másik tagállam területén teljesített munkavállalói, önálló vállalkozói vagy tartózkodási időszakot olyan mértékben kell figyelembe venni, amennyire az szükséges az Egyesült Királyságban való tartózkodás feltételeinek való megfeleléshez azt a napot megelőzően, amelyen a szóban forgó ellátásra való jogosultság először felmerül.”;

ii. 4. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„4. E rendelet 46. cikkének alkalmazásakor, amennyiben az érintett személy keresőképtelenné, majd ebből következően rokkanttá válik, miközben egy másik tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, az Egyesült Királyság a szociális biztonsági járulékokról és ellátásokról szóló, 1992. évi törvény 30A. szakaszának 5. pontja, a jóléti reformról szóló, 2007. évi törvény 1. része vagy a megfelelő észak-írországi rendelkezések alkalmazásában figyelembe vesz minden olyan időszakot, amely során az érintett személy keresőképtelenségéből kifolyólag a következő ellátásokban részesült:

i. betegbiztosítási pénzbeli ellátás vagy ehelyett fizetés, vagy

ii. e rendelet III. címe 4. és 5. fejezetének értelmében vett, keresőképtelenséget követő rokkantság tekintetében juttatott ellátások a másik tagállam jogszabályai alapján

úgy, mintha az – az esettől függően – a szociális biztonsági járulékokról és ellátásokról szóló, 1992. évi törvény 30A. szakaszának 1–4. pontjával összhangban fizetett, rövid távú rokkantsági ellátás, a jóléti reformról szóló, 2007. évi törvény 1. részével vagy a megfelelő észak-írországi rendelkezésekkel összhangban fizetett, foglalkoztatási és támogatási juttatás (megállapítási szakasz) lenne.

E rendelkezés alkalmazásakor csak olyan időszakokat kell figyelembe venni, amelyek során az Egyesült Királyság jogszabályai értelmében a személy keresőképtelen volt.”.

7. A rendelet a XI. melléklet után a következő mellékletekkel egészül ki:

„XII. MELLÉKLET

A 33A. CIKK (2) BEKEZDÉSÉTŐL ELTÉRVE NYÚJTOTT TARTÓS ÁPOLÁSI-GONDOZÁSI CÉLÚ ELLÁTÁSOK

(A 33a. cikk (2) bekezdése)”;

AUSZTRIA

A munkahelyi balesetek és foglalkozási megbetegedések következtében nyújtott tartós ápolási-gondozási célú pénzbeli ellátásokat (a tartós ápolási-gondozásicélú ellátásokról szóló BGBl. I Nr. 110/1993 módosított szövetségi törvény) a III. cím 2. fejezete – Munkahelyi balesetek és foglalkozási megbetegedések esetében nyújtott ellátások – alapján kell koordinálni.

FRANCIAORSZÁG

a) Az állandó gondozási díjat (társadalombiztosítási törvénykönyv L.355-1. cikk) a III. cím 4. fejezete – Rokkantsági ellátások – vagy a III. cím 5. fejezete – Öregségi és túlélő hozzátartozói nyugdíjak – alapján kell koordinálni attól függően, hogy milyen ellátást egészítenek ki.

b) Az állandó gondozásért járó kiegészítő ellátást (társadalombiztosítási törvénykönyv L. 434–2. cikk) a III. cím 2. fejezete – Munkahelyi balesetek és foglalkozási megbetegedések esetében nyújtott ellátások – alapján kell koordinálni.

NÉMETORSZÁG

A munkahelyi balesetek és foglalkozási megbetegedések következtében nyújtott tartós ápolási-gondozási célú ellátásokat (a német társadalombiztosítási törvénykönyv VII. kötetének 44. paragrafusa) a III. cím 2. fejezete – Munkahelyi balesetek és foglalkozási megbetegedések esetében nyújtott ellátások – alapján kell koordinálni.

LENGYELORSZÁG

Az ápolási-gondozási pótlékot (a társadalombiztosítási alapból fizetett öregségi vagy rokkantsági ellátásokról szóló 1998. december 17-i törvény) a III. cím 4. fejezete – Rokkantsági ellátások – vagy a III. cím 5. fejezete – Öregségi és túlélő hozzátartozói nyugdíjak – alapján kell koordinálni attól függően, hogy milyen ellátást egészítenek ki.”

„XIII. MELLÉKLET

A GYERMEKNEVELÉSSSEL TÖLTÖTT IDŐSZAK ALATT A JÖVEDELEM HELYETTESÍTÉSÉT SZOLGÁLÓ PÉNZBELI CSALÁDI ELLÁTÁSOK

(68b. cikk)”

I. rész A gyermekneveléssel töltött időszak alatt a jövedelem pótlását szolgáló pénzbeli
családi ellátások¹¹

(a 68b. cikk (1) bekezdése)

¹¹ Ciprus, Görögország, Málta, Írország, Hollandia, és az Egyesült Királyság jelezte, hogy családi ellátásaik közül egyik sem minősül a gyermekneveléssel töltött időszak alatt a jövedelem pótlását szolgáló pénzbeli családi ellátásnak (*please note that this footnote is inserted only for information purposes and that it will not be included in the final text when published in the OJ*).

AUSZTRIA

- (a) Gyermekgondozási átalánytámogatás (2001/103 törvény a gyermekgondozási támogatásról)
- (b) Keresőtevékenységből származó jövedelmet pótló gyermekgondozási támogatás (2001/103. sz. törvény a gyermekgondozási támogatásról)
- (c) Partnerbónusz (2001/103. sz. törvény a gyermekgondozási támogatásról)

BELGIUM

Szülői szabadságra való jogosultság a szakmai pályafutás megszakítása keretében (az 1997. október 29-i királyi rendelet a szakmai pályafutás megszakítása keretében a szülői szabadságra való jogosultság bevezetéséről)

BULGÁRIA

- (a) Terhességi-gyermekágyi segély (1999. december 17-én SG 110. számon kihirdetett és 2000. január 1-je óta hatályban lévő szociális biztonsági törvény), a gyermek 6 hónapos korától kezdődően
- (b) A 2–5 éves gyermekek örökbefogadása után járó támogatás (1999. december 17-én SG 110. számon kihirdetett és 2000. január 1-je óta hatályban lévő szociális biztonsági törvény)
- (c) Kisgyermek után járó nevelési segély (1999. december 17-én SG 110. számon kihirdetett és 2000. január 1-je óta hatályban lévő szociális biztonsági törvény)

CSEH KÖZTÁRSASÁG

Szülői támogatás (117/1998 Coll. módosított törvény az állami társadalombiztosítási támogatásról)

DÁNIA

- a) Fizetés-visszatérítés (törvény a magánszektorban az anyasági kiegyenlítési rendszerről) a szülést követő 15. héttől
- b) Pénzbeli anyasági és apasági ellátás (konszolidált törvény a gyermekszülés esetén járó szabadságról és ellátásokról) a szülést követő 15. héttől

ÉSZTORSZÁG

Szülői ellátás (2016. június 15-i törvény a családi ellátásokról)

FINNORSZÁG

Szülői támogatás (1224/2004 törvény a betegbiztosításról)

FRANCIAORSZÁG

- a) A tevékenység szabadon megválasztott kiegészítése (a 2015. január 1. előtt született vagy örökbe fogadott gyermekek esetében) (a társadalombiztosítás finanszírozásáról szóló, 2004-re vonatkozó törvény 60-II. cikke)
- b) Közös gyermeknevelési ellátás (PREPARE) (a 2015. január 1-jén vagy azt követően született gyermekek esetében) (a nők és a férfiak közötti valódi egyenlőséget szolgáló, 2014. augusztus 4-i 2014-873. törvény 8-I-7° cikke)

NÉMETORSZÁG

Szülői támogatás (törvény a szülői támogatásról és a szülői szabadságról)

MAGYARORSZÁG

Gyermekgondozási díj (1997. évi LXXXIII. törvény a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól)

OLASZORSZÁG

Szülői szabadság alatti támogatás (2001. március 26-i 151. sz. törvényerejű rendelet)

LETTORSZAG

Szülői ellátás (1995. november 6-i törvény az anyasági és betegbiztosításról)

LITVÁNIA

Gyermekgondozási ellátás (a Litván Köztársaság 2000. december 21-i IX-110. módosított törvénye a betegségi és anyasági társadalombiztosításról)

LUXEMBURG

Szülői szabadság alatti jövedelempótlás (2016. november 3-i törvény a szülői szabadság reformjától)

LENGYELORSZÁG

- a) A gyermekgondozási családi támogatás kiegészítése a szülői szabadság idején (2003. november 28-i törvény a családi ellátásokról)
- b) Szülői ellátás (2003. november 28-i törvény a családi ellátásokról)

PORTUGÁLIA

- a) Szülői támogatás (2009. április 9-i 89/2009. sz. és 91/2009. sz. törvényerejű rendelet) a szülést követő hetedik héttől
- b) Meghosszabbított szülői támogatás (2009. április 9-i 89/2009. sz. és 91/2009. sz. törvényerejű rendelet)
- c) Örökbefogadási támogatás (2009. április 9-i 89/2009. sz. és 91/2009. sz. törvényerejű rendelet)

ROMÁNIA

Havi gyermeknevelési támogatás (2010. december 8-i 111. sz. sürgősségi kormányrendelet a szülői szabadságról és a havi gyermeknevelési támogatásról, módosításokkal és kiegészítésekkel együtt)

SZLOVÁKIA

Szülői támogatás (571/2009. sz. módosított törvény a szülői támogatásról)

SZLOVÉNIA

(a) Szülői térítés (törvény a szülői védelemről és a családi ellátásokról, Hivatalos Lap 26/14 és 15/90, ZSDP-1)

(b) Szülői támogatás (törvény a szülői védelemről és a családi ellátásokról, Hivatalos Lap 26/14 és 15/90, ZSDP-1)

SVÉDORSZÁG

Szülői támogatás (társadalombiztosítási törvény)

II. rész A 68b. cikkben említett családi ellátásokat teljes összegben folyósító tagállamok

(a 68b. cikk (2) bekezdése)

ÉSZTORSZÁG

FINNORSZÁG

LITVÁNIA

LUXEMBURG

SVÉDORSZÁG”.